

2

Tbeophrast's
C h a r a c t e r e
g r i e c h i s c h.

Mit
einem deutschen Wortregister
versehen.

Magdeburg 1782.
bey Johann Adam Creuz.

Vorbericht.

Der Herr Verleger glaubte gegenwärtigem Abdruck des Theophrasts mehrere Brauchbarkeit zu verschaffen, wenn er einen Index dazu verfertigen ließe, und bat mich daher, die Besorgung über mich zu nehmen. Ich ließ mich um so williger dazu finden, da ich aus Erfahrung weiß, wie schwer Anfängern die Präparation auf die griechischen Lektionen wird, wenn sie nicht irgend ein Hülfsmittel haben. Das allgemeinste Hülfsmittel wäre zwar ein gutes wohlfeiles Handlexikon; aber wo ist das? Wortregister werden daher bey den Profan-Skribenten, die zum Gebrauch der Schulen bestimmt sind, so lange nothwendig seyn, bis wir erst ein griechisches Wörterbuch haben, das nach Art des Schellerischen lateinischen eingerichtet ist; das heißt: so wohlfeil, so reichhaltig, und mit so vieler Richtigkeit. Herr Direktor Gedike in Berlin hat ohnlängst irgendwo Hoffnung dazu gemacht; möchte er sich doch bald an sein Versprechen erinnern! Bey Verfertigung des gegenwärtigen Index hätt' ich sehr leicht wegkommen

können, wenn ich blos einen Auszug aus dem vortrefflichen Fischerschen hätte machen wollen; allein da mit den lateinischen Bedeutungen der Wörter den Anfängern eben nicht zum besten gerathen ist, und das die Erlernung der griechischen Sprache mehr erschwert, als erleichtert, so folgt' ich lieber dem Beispiele des Herrn Kirchenraths Stroth in seiner Chrestomathie, und dem des Herrn Director Gedicke in seinem vortrefflichen griechischen Lesebuche, und verfertigte mit Hülfe des Fischerschen ein griechisch-deutsches Wortregister. Ich kann nicht leugnen, daß ich oft beynahe unüberwindliche Schwierigkeiten angetroffen habe, dem griechischen Worte ein ihm entsprechendes teutsch anzupassen, daher hab' ich, wo Ein Wort schlechterdings unmöglich war, mich mit einer Umschreibung behelfen müssen. Alle die Wörter, die im Index der hallischen Grammatik vorkommen, hab' ich weggelassen, um den Raum zu ersparen; die fehlenden kann also der Anfänger daselbst finden. Noch muß ich erinnern, daß Herr Prorektor Bremer in Quedlinburg, der eigentlich den Abdruck des Textes besorgt hat, statt der gewöhnlichen griechischen Interpunktionen, sich der teutschen bedient hat. Uebrigens wünsche ich, dass diese meine geringe Arbeit nicht ohne Nutzen seyn möge. Magdeburg im März 1782.

Joh. Georg Christoph Neide,
Subkonr. des Stadtgymnas.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

"Ηδη μὲν καὶ πρότερον πολλάνις, ἐπι- (εφίσταν)
σίσας τὴν διάνοιαν, ἐθαύμασα,
ἴσως δὲ όδε παύσομαι θαυμάζων,
τί γὰρ δήποτε, τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ^{τόν}
τὸν αὐτὸν αέρα νεμένης, καὶ πάντων τῶν
Ἑλλήνων ὁμοίως παθενομένων, συμβέβηκεν
ἡμῖν, ό τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν.
2 Εγὼ γὰρ, ὡς πολύκλεις, συνθεωρήσας
+ n. ἀήγε

εἰς πολλῷ χρόνῳ τὴν αὐθεωπίνην φύσιν,
 καὶ βεβιωκὼς ἔτη ἑβδομήκοντα ἐννέα, ἔτι δὲ
 ὥμιληκῶς πολλαῖς τε καὶ παντοδαπαῖς φύ-
 σεσι, καὶ παρατεθεαμένος ἐξ αἱρεσίας
 πολλῆς τός τε ἀγαθῶν τῶν αὐθεώπων καὶ
 τός φαύλων, ὑπέλαθον, δεῖν συγγεάται, οὐ
 ἐκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύσοιν ἐν τῷ βίῳ. Ἐν-
 θήσω δέ σοι κατὰ γένος, ὅσα τε τυγ-
 χάνει γένη τρόπων τύτοις προσκείμενα,
 καὶ ὃν τρόπον τῇ οἰκουνομίᾳ χρῶνται. 3
 ὑπολαμβάνω γὰρ, ὡς πολύκλεις, τός
 νιᾶς ἡμῶν βελτίως ἔσεσθαι, καταλειφθέν-
 των αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιότων, οἵς πα-
 ραδείγματοι χρώμενοι, αἱρήσονται, τοῖς εὐ-
 σχημονεσάτοις συνεῖναι τε καὶ ὄμιλεῖν, ὅ-
 πως μὴ καταδεέσεροι ὥσιν αὐτῶν. 4 Τρέ-
 φομαι δὲ ἦδη ἐπὶ τὸν λόγον; σὸν δὲ,
 παρακολυθήσαί τε καὶ εἰδῆσαι, εἰ οὐ-
 θῶς λέγω. πρῶτον μὲν ὃν ποιήσομαι τὸν
 λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν ἐγγλωκότων,
 αἴφεις τὸ προοιμιάζεσθαι, καὶ πολλὰ περὶ
 τῷ πράγματος λέγειν. Καὶ ἀρέσομαι πρῶτον
 ἀπὸ τῆς εἰρωνείας, καὶ οὐτισμοὺς αὐτὴν, εἰδί-
 γτω τὸν εἴρωνα διέξειμι, ποῖος τις ἐστι, καὶ
 * al. εἰνενηκοτά εἰς

εἰς τίνα τρόπου κατενήνεται: καὶ τὰ ἄλλα
δὴ τῶν παθημάτων, ὡσπερ ὑπέθέμην, πε-
ράσσομαι, κατὰ γένος Φανερά κατασῆσαι.

I.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ.

Ημὲν δὲ εἰρωνεῖα δόξειν ἀν εἶναι, ὡς τὸ
πρᾶξεων καὶ λόγων; οὐ δέ εἴρων τοιχός
τις, οῖος, προσελθὼν τοῖς ἔχθροῖς, ἐθέλειν λα-
λεῖν, ό μισεῖν, καὶ ἐπαίνειν παρόντας, οἷς ἐ-
πέθετο λάθρα, καὶ τύτοις συλλυπεῖσθαι
ἡττωμένοις, καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς
κακῶς αὐτὸν λέγοσι, καὶ ἐπὶ τοῖς καθ' ἐ-
αυτῷ λεγομένοις, καὶ πρὸς τὸς ἀδικημένοις
καὶ ἀγανακτῶντας πράως διαλέγεσθαι, καὶ
τοῖς ἐντυγχάνειν κατὰ σπεδὴν βελο-
μένοις προστάξαι ἐπανελθεῖν, καὶ μηδὲν,
ἄν πράττει, ὁμολογῆσαι; ἀλλὰ φῆσαι, βε-
λεύσθεσθαι: καὶ προσποίησται, ἄρτι πα-
ραγεγονέναι, καὶ ὅτε γενέσθαι αὐτὸν, καὶ

μαλαικούσθηνται: οὐ πρὸς τὸς δανειζομένους
 οὐ καὶ ἔρανθοντας, ώς πωλεῖ; οὐ μὴ πωλῶν,
 φήσει, πωλεῖν: οὐκ αἰχόσας τί, δόξει, μὴ
 προσποιεῖσθαι, οὐκ ιδὼν, φήσει, μὴ ἐωρακέναι,
 οὐκ ὄμολογήσας, μὴ μεμνῆσθαι: Τοῦτο τὰ μὲν
ζεύκειφθαι, Φάσιν, τὰ δὲ δύνειδεναι, τὰ δὲ
θευμάζειν, τὰ δὲ ηὔη ποτὲ οὐκ αὐτὸς ζτω
διαλογίσασθαι: οὐκ τὸ ὅλον δεινός, τῷ τοιότ-
τῳ τρόπῳ τῷ λόγῳ χρησθαι, οὐ πισεύω; οὐχ
ὑπολαμβάνω; ἐκπλήττομαι: οὐκ λέγει, εἰσ-
τὸν ἑτερὸν γεγονέναι, οὐκ μὴν ζταῦτα πρὸς
ἔμειδεναι, παράδοξόν μοι τὰ πρᾶγμα; ἄλλω
τινὶ λέγε; ὄπως δέ σοι απισήσω, ηὲκείνων ιατ-
αγνῶ, απορθματικού. 4 Άλλ' οὐδεις, μὴ οὐ θατ-
τοκού τον πισεύης τοιάντας φωνας οὐκ πλοκας οὐκ
παλιλογίας, ζχεῖρον εἶν ένερειν ζδέν: τοὶ
δη τῶν ηθῶν μὴ απλᾶ, ἄλλ' επίβλα, φυ-
λάττεοθαι μᾶλλον δεῖ, η τὸς ἔχεις. (Επισ.)

II.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ.

Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἀν τις ὄμιλος
αν αἰσχρὰν εἶναι, συμφέροσσαν δὲ τῷ κολα-
κένοντι;

κένοντι; τὸν δὲ κόλακα τοιῶτον τινα, ὡς
πορευόμενον ἄμα εἰπεῖν: ἐνθυμῇ, ὡς ἀπό-
βλέπως πρὸς σὲ οἱ ἀνθρώποι; τύτο, ύδεν
τῶν ἐν τῇ πόλει γίνεται, πλὴν σοί: ἐνδοκί-
μεις χθὲς ἐν τῇ σοᾷ: πλείονων γάρ ἡ τριά-
κοντα αὐθρώπων καθημένων, καὶ ἐμπεσόν-
τος λόγγος, τίς εἴη βέλτισος, ἀπ' αὐτῷ ἀρέσ-
μενος πάντας, ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτῷ κατ-
ενεχθῆναι: καὶ ἄλλα τοιᾶντα λέγειν.
2 ἀπὸ τῷ ἴματί ἀφελεῖν κροκίδαι, καὶ
ἔάν τι πρὸς τὸ τερίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ
πνεύματος προσενεχθῆ ἄχυρον, καρφολο-
γῆσαι, καὶ ἐπιγελάσσαι δὲ εἰπεῖν: ὅρᾶς? ὅτε
δυεῖν σοὶ ἡμέρῶν ὃν ἐντετύχηκα, πολιῶν ἔρχη-
καστὸν πώγωνα μεσόν, καὶ περ, εἴ τις καὶ ἄλ-
λας, ἔχεις πρὸς τὰ ἔπι μέλαναν τὴν τείχιον: | Θετε
3 καὶ λέγοντος δὲ αὐτῷ τι, τὸς ἄλλας σιω-
πᾶν κελεῦσαι, καὶ ἐπαινέσσαι δὲ ἀκόντος,
καὶ ἐπισημήνασθαι δὲ, εἰ πάντεται, ὁρ-
θῶς: καὶ σκώταντι πικρῶς ἐπιγελάσαι, τὸ
τε ἴματιον ὡσας εἰς τὸ σόμα, ὡς δὴ ὃ δυνά-
μενος κατασχεῖν τὸν γέλωτα: καὶ τὸς ἀπαν-
τῶντος ἐπισηναὶ κελεῦσαι, ἔως ὃν αὐτὸς παρ-
έλθῃ: καὶ τοῖς παιδίοις μῆλα καὶ ἀπίσ-

* ab ὡσεῖν

A 5
** ταξιδεύοντα

πριά-

πειάμενος, εἰσενέγκας δόναι, ὁρῶντος αὐτῷ,
 καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν, χειρὶ πατρὸς νεότητα: 4 καὶ συνωνύμενος δὲ κρηπίδας, τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὔρυθμότερον τῷ ὑποδήματος:
 καὶ πορευομένῳ πρὸς τὴν τῶν φίλων, προδραμῶν εἰπεῖν, ὅτι πρὸς σὲ ἔρχεται, καὶ αὐταρσέντας, ὅτι προσήγγελνα. Αἱμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας αὐγορᾶς διακονήσας δυνατὸς αἴπνευσι: καὶ τῶν ἑιώμενων, πρῶτος ἐπαίνεσσαι τὸν οἶνον, καὶ παρακειμένων εἰπεῖν, ὡς μαλακῶς ἐσθίεις! καὶ ἀράς τὸ τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης, φῆσαι, ταῦτα ἀρα ὡς χειρόν εἰσι! καὶ ἐρωτήσαι, μὴ εἶγοι, καὶ εἰ ἐπιβαλέσθαι βολεῖται, καὶ ἔτι περισεῖλαι αὐτόν, 5 καὶ μὴν ταῦτα λέγων πρὸς τὸ ὃς προσπίπτων διακιθυρίζειν, καὶ εἰς ἐκείνου ἀποβλέπων, τοῖς ἄλλοις λαλεῖν: καὶ τὸ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ αἴφελόμενος τὰ προσκεφάλαια, αὐτὸς ὑποσερῶσαι: καὶ τὴν οἰκίαν φῆσαι εῦ ηρχιτεκτονῆσθαι, καὶ τὸν αὐγὸν εὖ πεφυτεῦσθαι, καὶ τὴν εἰκόνα ὄμοίαν εἶναι: καὶ τὸ οἰκάλαιον, τὸν ιόλαιον εἰσιθεῖσαι πάντα καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα, οἵς χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνειν.

III.

ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.

Η δὲ αδολεσχία ἔστι μὲν διήγησις λόγων
 μακρῶν καὶ απροβλεύτων; ὁ δὲ αδολεσχης,
 τοιοῦτος ἐστιν, οἷος ὃν μὴ γινώσκει, τάτῳ πα-
 ρακαθέρμενος πλησίον, πρῶτον μὲν τῆς ε-
 αυτῷ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιου, εἶτα. ὁ τῆς
 νυκτὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τῷτο διηγήσασθαι,
 εἴδ' ὃν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ, τὰ καθένασα
 διεξελθεῖν, 2 εἶτα δὴ, προχωρήσντος τῷ πράγ-
 ματος, λέγειν, ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ
 νῦν αὐτερωποι τῶν αὐχαίων, καὶ ὡς ἄξιοι
 γεγόνασσιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ὡς
 πολλοὶ ἐπιδημοῦσι ξένοι, καὶ τὴν Θάλατταν
 ἐκ διονυσίων πλώμιμον εἶναι, καὶ, εἰ ποιήσειν
 ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσεσθαι,
 καὶ, ὅτι ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργύσει, καὶ
 ὡς χαλεπόν εστὶ τὸ ἓν, καὶ, ὡς δάμιππος
 μυσηρίοις μεγίστην δᾶδα ἔσησε, καὶ, πόσος
 εἰσὶ κίονες τῷ σιδείᾳ, καὶ, χρέος ἥμερα, (ἔμειν)
 καὶ, τίς ἐστὶν ἥμέρα σήμερον; 3 καὶ ὑ-
 πομένη τίς αὐτὸν, μὴ αὐθίσασθαι: καὶ
 ὡς βοηδομιῶνος μὲν ἐστὶ τὰ μυσήρια;

πυανεψιώνος δὲ ἀπατήρια; ποσειδεῶνος δὲ τὰ οὐατά αὐγέσ διονύσια. παρασείσαντα δὲ χεὶς τὸς τοιότερος τῶν αὐθεώπων οὐδὲ διαράμενον απαλλάττεος, οὐσις απύρετος έργεται εἶναι: ἔργον γαρ συναρκεῖος τοῖς μήτε σχολήν, μήτε σπεδὴν διαγινώσκειν.

III.

ΠΕΡΙΑΓΡΟΙΚΙΑΣ.

Ἡ δὲ αὐγοπία δόξειν σὺν εἶναι αἱματία ασχήμων; ὁ δὲ αὐγοπος, τοιότος τις, οἷος οὐκεῶντα πιῶν εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι, οὐδὲ τὸ μέρον φάσκεν ψέν τῷ θύμῳ ἥδιον ὅζειν, οὐδὲ μείζω τῷ ποδὸς τὰ ὑποδήματα φορεῖν, οὐδὲ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λαλεῖν, οὐδὲ τοῖς μὲν φίλοις οὐδὲ οἰκείοις απίσειν; πρὸς δὲ τὸς αὐτὸς οἰκέτας σύνακον ψέν περὶ τῶν μεγίσων, οὐδὲ τοῖς παρὰ αὐτῷ ἐγγαγούμενοις μισθωτοῖς ἐν αὐγῷ πάντα τὰ ἀπότης ἐκκλησίας διηγεῖος, οὐδὲ οὐδεβεβλημένος ἀνω τῷ γόνατος, οὐδὲ γίγανειν, ωσε τὰ γυμνὰ αὐτῷ ὑποφέρνεος, οὐδὲ ἐπ' ἄλλῳ μὲν μηδενὶ θαυμάζειν, μήτε ἐκπλήγτεος ἐν τοῖς ὁδοῖς; οὐταν δὲ ἵδη βῆν, η ὄνος,

ἢ ὅνον, ἢ τράγου, ἐσηκώς θεωρεῖν, καὶ προ-
 αἰρῶν δέ τι ἐκ τὸ ταμείος, δεκτῶς φαγεῖν,
 καὶ ρωρότερον πιεῖν, καὶ τὴν σιτοποιὸν πειρᾶν
 λαβεῖν, καὶ τὸν αἴλεσθαι μετ' αὐτῆς τοῖς ἔνδον
 πᾶσι καὶ αὐτῷ τὸ ἐπιτάδεια, καὶ αἱρισῶν δὲ
 ἄμα τοῖς ὑποζυγίαις ἐμβαλεῖν τὸν χόρτον, 3
 καὶ πόφαντος τὴν θύραν ἐπακιθσαὶ αὐτός,
 καὶ τὸν οὐνα προσηκλεούμενος, καὶ ἐπι-
 λαβόμενος τὸ ρύγχος, εἰπεῖν: ὅτος φυ-
 λάττει τὸ χωρίον, καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὸς
 ἔνδον: καὶ τὸ ἀργύριον δὲ παρά τὸ λαβὼν ἀ-
 ποδηκιμάζειν, λιαν μὲν λυπρὸν εἶναι, καὶ ἔ-
 τερον ἄμα ἀλλάττεσθαι, καὶ ὁ ἄροτρον ἐ-
 χεισεν, ἢ κόφινον, ἢ δρέπανον, ἢ θύλακον,
 ταῦτα τῆς νυκτὸς κατὰ ἀγενπνίαν ἀν-
 μιμησκόμενος: 4 καὶ εἰς αἷς καταβαί-
 νων, ἐρωτήσας τὸν ἀπαντῶντα; πόσῳ ἡ-
 σαν αἱ διφθέραις καὶ τὸ τάριχος, καὶ εἰ-
 σήμερον ὁ ἀγῶν νυμηνίαν αὔγει. καὶ εἰ-
 πεῖν, εὐθὺς ὅτι βάλεται καταβὰς ἀπο-
 κείρασθαι, καὶ ἐν βαλανείῳ δὲ ἀστα, καὶ
 εἰς τὰ ὑποδήματα δὲ ἥλες ἐγκεῖσθαι καὶ τῆς
 αὐτῆς ὁδῷ παριὼν κομίσασθαι ἀπὸ βραχίο-
 νος παρὰ ἀρχίᾳ τὸς ταρίχως. * ab oīdō

V.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ.

Η δὲ ἀρέσκεια ἔστι μὲν, ὡς ὅρῳ περιλα-
βεῖν, ἔντευξις ψὺν ἐπὶ τῷ βελτίσω ἥδονῆς πα-
ρασκευασική; οὐ δὲ ἀρέσκος ἀμέλει τοιχτός
τις, οἷος πόρρωθεν προσαγορεύσας, καὶ ἀν-
δρα πρότισον εἰπών, καὶ θαυμάσας ἴησος,
ἀμφοτέραις ταῖς χεροὶ μὴ ἀφίεναι, καὶ μι-
κρὸν προπέμψας, καὶ ἐρωτήσας, πότε αὐ-
τὸν ὄφεται, ἔτι ἐποιῶν ἀπαλλάττεοθαι: 2
καὶ παρακληθεὶς δὲ πρὸς σίασταν, μὴ μό-
νον, ὡς πάρεστι, βόλεσθαι ἀρέσκειν; ἀλλὰ
καὶ τῷ ἀντιδίκῳ, ἵνα κοινὸς εἶναι δοκεῖ: καὶ
τὸς ἔνεγκος δὲ εἰπεῖν, ὡς δικαιότερα λέγοσι τῶν
πολιτῶν: καὶ κεκλημένος δὲ ἐπὶ δεῖπνου, κε-
λεῦσθαι καλέσαι τὰ παιδία τὸν ἐσιῶντα, καὶ
εἰσιόντα φῆσαι, σύνε. ὅμοιότερα εἶναι τῷ
πατρὶ, καὶ προσαγαγόμενος, φιλησθαι,
καὶ παρ' αὐτὸν καθίσαι, καὶ τοῖς μὲν συμ-
παίρειν αὐτὸς, λέγων: αἴσιος, πέλεκυς,
τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἔαν καθεύδειν, ἀμα-
θλιβόμενος: 3 καὶ πλεισάκις δὲ αἴπονείρασθαι,
καὶ τὸς ὁδόντας λευκὸς ἔχειν, καὶ τὰ ἴμάτια
δὲ

δὲ χειρά μεταβάλλεσθαι, καὶ χειρομάσι
αλείφεσθαι, καὶ τῆς μὲν αὐγορᾶς πρὸς τὰς
τραπέζας προσφοιτᾶν, τῶν δὲ γυμνασίων ἐν
τύτοις διατρίβειν, δὲν ἐφίβει γυμνάζωνται,
 τῷ δὲ θεάτρῳ καθῆσθαι, ὅταν ἡ θέα, πλη-
 σίον τῶν σερατηγῶν, καὶ αὐγοράζειν αὐτῷ
 μὲν μηδὲν; ξένοις δὲ εἰς βιζαντίους ἐπισάλ-
ματα, καὶ Δακωνικὰς οὔνας εἰς Κύριον,
 καὶ μέλι γρήπτιον εἰς Ρόδον· καὶ ταῦτα
 ποιῶν, τοῖς ἐντῇ πόλει διηγεῖσθαι. 4 ἀμέλει
 δὲ καὶ πιθηκὸν θρέψας δεινός, καὶ τίτυρον
 κτήσασθαι, καὶ σικελικὰς περισεράς, καὶ
θρηναδείγματα αἰσχαγάλλας, καὶ θυριακὰς τῶν
σερογγύλων ληκύθων, καὶ βαντηρίας τῶν
 σινολιῶν ἐκ λαικεδαίμονος, καὶ αὐλαίαν ἔχ-
 σαν πέρσας ἐνυφασμένας, καὶ αὐλίδιον πα-
 λαιστικὸν κόνιν ἔχον, καὶ σφαιριστήριον, καὶ
 τότο περιών χρᾶν αἴτιοις φιλοσόφοις, τοῖς
 σοφισταῖς, τοῖς ὀπλομάχοις, τοῖς αἱμονι-
 κοῖς, ἐπιδείκνυσθαι, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπι-
δείξεοιν ὕσερον εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν θεωμένων,
 πρὸς ἑτερον, ὅτι τότε ἐστὶν ἡ παλαιστικά.

VI.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀπόνοια ἔστιν ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων καὶ λόγων; ὁ δὲ ἀπονενοημένος τοιότος τις, οὗτος ὅμόσταις ταχὺ, πακῶς ἀκίνται, καὶ λοιδορηθῆναι δυνάμενος: τῷ ηὔτει ἀγοραῖος τις, καὶ ἀναστενημένος, καὶ παντοποιός. Ἀμέλεις δυνατὸς καὶ ὥρχεισθαι νήφων τὸν πόρθαντα, καὶ προσωπεῖον ὡκέ ἔχων ἐν κωμικῷ χορῷ, 2 καὶ ἐν θαύμασι δὲ τὸς χαλκὸς ἐκλέγειν, καθ' ἐκπασεν παριών, καὶ μάχεσθαι τοῖς τὸ σύμβολον φέρεται, καὶ προῖνα θεωρεῖν ἀξιοῦσι. Δεινὸς δὲ καὶ πανδοκεῦσαι, καὶ πορνοβοσκῆσαι, καὶ τελωνῆσαι, καὶ μηδεμίαν αἰσχρὰν ἐργασταν ἀποδοκιμάσαι, ἀλλὰ κηρύττειν, μαγειρέειν, κυβέειν, τὴν μητέρα μὴ τρέφειν, ἀπάγεσθαι κλοπῆς, τὸ δεσμωτήριον πλειω χρόνον οἰκεῖν, η τὴν αὐτὸς οἰκίαν. 3 Καὶ τῦτο δὲν εἶναι δόξειε τῶν περιέσαμένων τὸς ὄχλους, καὶ προσηκαλόντων, μεγάλῃ τῇ Φωνῇ καὶ παχερόγυνίᾳ διαλεγομένων πρὸς αὐτὸς καὶ λοιδορηθμένων: καὶ μεταξύ οἱ μὲν προσίασιν, οἱ δὲ ἀπίσται, πρὶν ἀκίνται απέγιναν αὐτὸς;

αὐτῷ; ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀρχὴν, τοῖς δὲ οὐλαβῆν, τοῖς δὲ μέρος τῷ πράγματος λέγει, όπις ἄλλως θεωρεῖσθαι αἰξῶν τὴν απόνοιαν αὐτῷ, η̄ ὅταν ἡ πανήγυρις. 4 ἵκανὸς δὲ οὐδὲ δίκαιος τὰς μὲν φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς δὲ ἔξομνυσθαι, τοῖς δὲ παρεῖναι ἔχων ἔχεν τὸν ἐν τῷ προκοπίῳ, οὐδὲ ὄρμαθὸς γραμματίδιων ἐν ταῖς χεροῖν, όπις ἀποδοκιμέρων δὲ σὺδ’ ἀμα πολλῶν ἀγοραίων σρατηγεῖν, οὐδὲ εὐθὺς τότοις δανείζειν, οὐδὲ τῆς φραχμῆς τόκον τεία ἡμιωβόλια τῆς ἡμέρας πράττεοθαι, οὐδὲ ἐφοδεύειν τὰ μαγειρεῖα, τὰ ἰχθυοπωλεῖα, τὰ ταριχοπωλεῖα, οὐδὲ τὸ τόκος αἴπο τῷ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθου ἐκλέγειν. 5 Ἔργωδεις δὲ εἰσὶ τὸ σόμα εῦλυτον ἔχοντες πρὸς λοιδορίαν, οὐδὲ φεγγόμενοι μεγάλη τῇ φωνῇ, ὡς συνηκεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν οὐ τὰ ἐργασία.

VII.

ΠΕΡΙ ΛΑΛΙΑΣ.

‘Η δὲ λαλία, εἴ τις αὐτὴν ὀρίζεοθαι βέλοιτο, εἴναι ἀν δόξειν ἀκρασία τῷ λόγῳ; ο

δὲ λάλος τοιότος τις, οἷος τῷ ἐντυγχάνοντι
 εἰπεῖν, ἀν ὅτιν πρὸς αὐτὸν φθέγξεται, ὅτε
 ὅδεν λέγει, καὶ ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδε, καὶ, ἀν
 αἰσκητῆς, μαθήσεται. Καὶ μεταξὺ δὲ α-
 ποιεῖνομένων ὑποβάλλει: εἰπας οὐ, μὴ ἐ-
 πιλέθη, ὃ μέλλεις λέγειν, καὶ, εὔχε ὅτι μὲ
 ὑπέμνησας, 2 καὶ, τὸ λαλεῖν ὡς χειρόμον-
 πς. καὶ ὁ παρέλιπον, καὶ, ταχύ γε συνῆ-
 κας τὸ πρᾶγμα, καὶ, πάλαι σὲ παρετίθεν,
 εἰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐμοὶ κατενεχθῆσῃ: καὶ ἔτε-
 γας αἴφορμας τοιαύτας πορίσασθαι, ὥσε
 μηδὲ αναπνεῦσῃ τὸν ἐντυγχάνοντα. Καὶ ὅ-
 ταν γε τὸς καθ' ἓντος αποκναίσῃ, δεινὸς καὶ
 ἐπὶ τὸς αὐτούς καὶ συνεικότας πορευθῆ-
 ναι, καὶ Φυγεῖν ποιῆσαι μεταξὺ χρηματί-
 ροντας. 3 Καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα δὲ καὶ εἰς
 τὰς παλαιάρας εἰσιών, ιωλύειν τὸς παῖδας
 προμανθάνειν τοσαῦτα, καὶ προσλαλεῖν τοῖς
 παιδοτρίβαις καὶ διδασκάλοις. Καὶ τὸς αἱπέ-
 ναι φάσκοντας δεινὸς προπέμψαι, καὶ αἱπο-
 κατασκῆσαι εἰς τὴν οἰκίαν: καὶ πυθόμενος
 τὸς ἐκκλησίας αἱπαγγέλλειν, 4 προσδιηγή-
 σασθαι δὲ καὶ τὴν ἐπ' ἀρισοφῶντός ποτε
 γενομένην τῷ ρήτορος μάχην, καὶ τὴν τῶν

λακεδαιμονίων ἐπὶ λυσάνδρου, καὶ τὸ πότε
 λόγος αὐτὸς εἰπεν εὐδοκιμήσας ἐν τῷ δήμῳ.
(επι)
 Καὶ πατὰ τῶν πληθῶν γε ἄμα διηγέμενος
 πατηγορέαν παρεμβαλεῖν, ὡσε τὸς ἀκόντας
 ἦτοι ἐπιλαθέσθαι, ἢ νυσάξαι, ἢ μεταξὺ^{*/τοι}
 παταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. 5 Καὶ
 συνδικάζων δὲ, πωλῦσαι κρῖναι: καὶ συν-
 θεωρῶν, θεάσασθαι: καὶ συνδεπνῶν, φα-
 γεῖν, λέγων ὅτι χαλεπὸν τῷ λαίλῳ ἐστὶ
 σιωπᾶν, καὶ ὡς ἐν ὑγρῷ ἐσιν ἡ γλῶττα, καὶ
 ὡς ὥν ἀν σιωπήσειν, τὸ δὲ εἰ τῶν χελιδόνων
 δόξειεν ἀν εἶναι λαλίσερος. Καὶ σιωπτόμενος
 ὑπομεῖναι καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν παιδίων, ὅταν
 αὐτὸν ἥδη παθένειν βολόμενον πελένῃ, λέ-
 γοντα ταῦτα, λαλεῖν τι ἡμῖν, ὅπως ἀν ἡ-
 μᾶς ὑπνος λάβῃ.

VIII.

ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΠΟΙΑΣ.

Ἡ δὲ λογοποιία ἔστι σύνθεσις τεινῶν λό-
 γων καὶ πρέξεων, ὃν βόλεται ὁ λογοποιῶν;
 ὁ δὲ λογοποιὸς τοιοῦτος τις, οἷος ὑπαντήσας
 τῷ φίλῳ, ἐνθὺς παταβαλῶν τὸ ἥθος, καὶ

μειδιάσας, ἐρωτήσαις, πόθεν σù, καὶ τί λέγεις? καὶ πῶς? ἔχεις περὶ τῦδε εἰπεῖν οὐκινόν? καὶ ἐπιβαλὼν ἐρωτᾶν, μὴ λέγεται τι οὐκότερον? καὶ μὴν αἰγαλό γέ εἰ τὰ λεγόμενα? καὶ όπις ἐσός αἴποιρέσθαι, εἰπεῖν, τέλευτες? όδεν αἰκίνος? δοκῶ μοὶ σὲ εὐωχήσειν οὐκινῶν λόγων: καὶ ἔσιν αὐτῷ ή σρατιώτης, ή παῖς ἀσείρ τῷ αὐλητῷ, ή λύκων ὁ ἐργολάβος παραγεγονὼς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, δὲ φησὶν αἰκίνοενα. 2. Αἱ μὲν δὲ αἰναφοραὶ τῶν λόγων τοιαῦται εἰσιν αὐτῷ, ων δέδεις αὖ ἔχοι ἐπιλαβέσθαι. Διηγεῖται δὲ τύτος φάσκων λέγειν, ὡς πολυσπέρχων καὶ ὁ βασιλεὺς μάχῃ νενίκηκε, καὶ Κάσσανδρος ἐζώγηται: κανεὶς εἰπῆται αὐτῷ: σὺ δὲ ταῦτα πισεύεις; Φήσει, τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι γὰρ ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν λόγον ἐπεντείνειν, καὶ πάντα συμφωνεῖν, ταῦτα γὰρ λέγειν περὶ τῆς μάχης, καὶ πολὺν τὸν ρωμὸν γεγονένας: εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ σημεῖον τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν, ὅραν γὰρ αὐτῶν πάντων μεταβεβλητότα. 3. Λέγει δ', ὡς καὶ παρακίκοε παρὰ τύτοις κρυπτόμενόν τινος ἐν οἰλίᾳ, ἥδη πέμπτην ἡμέραν ἤκουοντα ἐκ μονεδονίας,

δονίας, ὃς πάντα ταῦτα εἶδε: καὶ πάντα διέξιών, (πῶς οἶσθε;) πιθανῶς σχετλιάζει, λέγων, μυσυχὴς Κάσσανδρος! ὁ ταλαιπωρος! ἐνθυμῆτὸς τύχης? ἀλλ' ὃν ισχυρὸς γενόμενος, καὶ δεῖ δὲ αὐτὸς σὲ μόνον εἰδέναι; πᾶς δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδεμένης λέγων.

4. Τῶν τοιότων αὐθεώπιων τεθαύμακα, τί ποτε βόλοντας λογοποιοῦντες: ό γὰρ μόνου φεύδονται; ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττεος. πολλάκις γὰρ αὐτῶν οἱ μὲν τοῖς Σαλανείοις περισάσεις παιόμενοι, τὰ ἴματα αποβεβλήκασιν, οἱ δὲν τῇ σοᾷ πεζομαχία. καὶ ναυμαχίανικῶντες, ἐρήμως δίκας ὠφλήκασι; εἰσὶ δέ, οἱ καὶ πόλεις λόγῳ πατὰ ηράτος αἰρέντες, παρεδειπνήθησαν. 5. πάνυ δὲ ταλαιπωρον αὐτῶν ἐσι τὸ ἐπιτήδευμα: ποίᾳ γὰρ ὃ σοᾷ, ποίῳ δὲ ἔργασηρι, ποίῳ δὲ μέρει τῆς ἄγροῦς ό διημερεύσοιν? ἀπαυδάνη ποιοῦντες τὴς ἀκόντας ὅτως, καὶ παταπούντες ταῖς φευδολογίαις.

VIII.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀναισχυντία ἔστι μὲν, ὡς ὅρῳ λαβεῖν,
καταφρούνησις δόξης, αἰσχρὸς ἐνεικα κερδεῖς; ὁ
δὲ ἀναισχυντος τοιότος, οἷος, πρῶτον μὲν ὃν
ἀποσερεῖ, πρὸς τόπον ἀπελθὼν δανείζεσθαι:
εἴτα θύσας τοῖς Θεοῖς, αὐτὸς μὲν δειπνεῖν
παρ' ἑτέρῳ; τὰ δὲ ιρέα ἀποτιθέναι σέλοις
πάσας: καὶ προσναλεσάμενος τὸν ἀκόλυ-
θον, δύναται, ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρδεας ιρέας
καμψέτου, καὶ εἰπεῖν ἀνθύσοντων πάντων: ἐνω-
χῷ τίμιε! 2 καὶ ὅτωνδε, ὑπομιμήσειν
τὸν ιρεωπώλην, εἴ τι χρήσμας αὐτῷ γέγο-
νε, καὶ ἐσηκώς πρὸς τῷ σαθμῷ, μάλιστα μὲν
ιρέας, εἰ δὲ μὴ, ὅσην εἰς τὸν Ρωμὸν ἐμβάλ-
λειν, καὶ εὖλον μὲν λάβῃ, εὖ ἔχει; εἰ δὲ μὴ,
αἱρπάσας ἀπὸ τῆς τραπέζης χολίκιον, ἀμφε-
γελῶν ἀπαλλάστεσθαι: καὶ ξένοις δὲ αὐτῷ
θέαν αἰγοράσας, μὴ δὸς τὸ μέρος, θεωρεῖν,
ἄγειν δὲ καὶ τὸς οἰκεῖς εἰς τὴν ὑσεράιαν, καὶ
τὸν παιδαγωγὸν. 3 Καὶ ὅσα ἐωνημένος ἀξιό-
τις φέρει, μεταδῦναι κελεῦσαι καὶ αὐτῷ,
καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐλθὼν, δανεί-
ζεσθαι

χειράς κρίθας, ποτὲ δὲ ἄχυρον, καὶ ταῦτα
χρήσαντας, ἀναγκάσας ἀποφέρειν πρὸς αὐ-
τόν. Δεῖνος δὲ καὶ πρὸς τὰ χαλκεῖα τὰ ἐν τῷ
βαλανείῳ προσελθών, καὶ βάτας ἀρύταναιν,
βοῶντος τῷ βαλανέως, αὐτὸς αὐτὸς καταχέα-
σθαί, καὶ εἰπεῖν, ὅτι λέλυται, ἀπιών, κα-
 κεῖ, οὐδεμία σοι χάρις.

X.

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἡ δὲ μικρολογία ἔστι Φειδωλία τῷ διαφό-
ρε ὑπὲρ τὸν καιρόν; ὁ δὲ μικρολόγος τοιῶτος
 τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιωβόλιον-ἀπαιτεῖν ἐπὶ¹
 τὴν οὐκίαν, καὶ συσσιτῶν ἀριθμεῖν τε κύλι-
νας, ὃς ας ἐκαστος πέπωκε, καὶ ἀπάρχεσθαί
ἐλάχισον τῇ Ἄρτεμιδι τῶν συνδειπνύντων,
 καὶ ὃς α μιρῷ τις πριάμενος λογίζεται, πάν-
 τα Φάσκειν εἶναι ἄγαν. 2 Καὶ οἱ μέτρα χύ-
τραν ἡ λοπάδα κατάξαντος, εἰσπρᾶξαι ἀπὸ
 τῶν ἐπιτηδείων, καὶ τῆς γυναικὸς ἀποβαλλ-
σοὺς τείχαλκου, οἷος μεταφέρειν τὰ σκέυη,
 καὶ τὰς κλίνας, καὶ τὰς κιβωτός, καὶ δι-
φᾶν τὰς καλύμματα: καὶ ἔστιν τι πωλῆι, το-

σύτα ἀποδόσθαι, ωσε μὴ λυσίτελεν τῷ πρι-
 αμένῳ. Καὶ ὥκιν ἀν έσσαι γέτε συκοτραγῆσαι
 ἐκ τῷ αὐτῷ οἵπος, γέτε διὰ τῷ αὐτῷ αἰρεῖ
 πορευθῆναι, γέτε ἐλάσιαν ή φοίνικα τῶν χαμαῖ
 πεπτωκότων εἰνελέσθαι, καὶ τὸς ὅρες δὲ ἐπι-
σκοπεῖσθαι ὁσημέραι, εἰ διαμένον οἱ αὐ-
 τοί. 3 Δεινὸς δὲ καὶ ὑπερημερίαν πρᾶξαι,
 καὶ τόκον τόκος: καὶ ἔσιων τὸς δημότας, μι-
 κρὰ τὰ κρέα κότας παραθεῖναι, καὶ ὄφω-
 νῶν, μηδὲν πριάμενος εἰσελθεῖν, καὶ ἀπ-
αγορεῦσαι τῇ γυναικὶ, μήτε ἄλλας χρωννύειν,
 μήτε ἔλλυχνους, μήτε ιύμινον, μήτε օργα-
 νον, μήτε ὔλας, μήτε σέρματα, μήτε θυ-
λήματα; ἄλλα λέγειν, ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα
 πολλά ἔσι τῷ ἐνιαυτῷ. 4 Καὶ τὸ ὄλον δὲ,
 τῶν μικρολόγων καὶ τὰς ἀργυροθήκας ἔσιν
ἰδεῖν εὐρωτιώσαις καὶ κλεῖς ἰωμένας: καὶ αὐ-
 τὸς δὲ φορεῖνταις ἐλάττω τῶν μικρῶν τὰ ἱμά-
 τια, καὶ ἐκ ληκιθῶν μικρῶν πάνυ ἀλειφα-
 μένεις, καὶ ἐν χεῖ κειρομένεις, καὶ τὸ μέσον
 τῆς ἡμέρας ὑπολιυμένεις, καὶ πρὸς τὸς γυν-
αφεῖς διατεινομένεις, ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐ-
 τοῖς ἔξει πολλὴν γῆν, ἵνα μὴ ρυπαίνηται
 ταχὺ.

al.
ελαστ

XI.

ΠΕΡΙ ΒΔΕΛΥΡΙΑΣ.

οὐ χαλεπὸν δὲ ἔστι, τὴν βδελυρίαν διορίσασθαι: ἔστι γὰρ παιδία ἐπιφανῆς καὶ ἐπονεύδισσος; ὁ δὲ βδελυρός τοιότος, οἷος, ὑπαντήσας γυναιξὶν ἐλευθέραις, ανασυράμενος δεῖξαι τὸ αἰδοῖον: καὶ ἐν θεάτρῳ προτεῖν, ὅταν οἱ ἄλλοι παύωνται, καὶ συρίττειν, οὓς ἡδέως θεωρεῖσιν οἱ λοιποί: καὶ ὅταν σιωπήσῃ τὸ θέατρον, ανακύψας εργεῖν, ἵνα τὰς καθημένας ποιήσῃ μετασροφῆναι: 2 καὶ πληρώσης τῆς αὔγορᾶς προσέλθων πρὸς τὰ κάρυα, ἢ τὰ μῆλα, ἢ τὰ ἀκρόδρυα, ἐσηκώσ τραγουματίζεσθαι ἀμαρτιῶντι πωλῶντι προσλαλῶν: καὶ καλέσαι δὲ τῶν παριόντων ὄνοματί τινα, ὃ μὴ συνήθης ἔστι: καὶ σπεύδοντα δέ πτυχῶν, περιμεῖναι κελεῦσαι: καὶ ἡττώμενω δὲ μεγάλην δίκην απίοντι απὸ τῆς δικαιηγείας προσέλθεῖν, καὶ συνηθῆναι: καὶ ὅταν εἴη ἕκατὸν, καὶ αὐλητέριδας μισθεύσθαι: καὶ δειπνεῖν δὲ τοῖς ἀπαντῶσι τὰς ὠτωνημένα, καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταῦτα: 3. καὶ διηγεῖσθαι προσὰς πρὸς ικρεῖον, ἢ μυροπώλιον, ὅτι με-

Θύσιεσθαι μέλλει: οὐδὲ οἶνοπωλῶν κακοφαρέ-
 νον τὸν οἶνον τῷ φίλῳ αἴποδόσθαι: οὐδὲ ἐπὶ θέ-
 αν, ήνίκα ἀν δέη, μὴ πορεύεσθαι, αἴποιν
 τοῖς φίοις, ήνίκα προῖκα αἴφιαστιν εἰ θεατρῶ-
 ναι: οὐδὲ αἴποδημῶν δημοσίᾳ, τὸ μὲν ἐκ τῆς
 πόλεως ἐφόδιον οἵοις καταλιπεῖν; παρὰ δὲ
 τῶν συμπρεσβευτῶν δανείζεσθαι: 4 οὐδὲ τῷ
 αἱολόχῳ ἐπιθεῖναι μεῖζον φορτίου, ηδύναται
 φέρειν, οὐδὲ λάχισα ἐπιτήδεια τῶν ικανῶν:
 οὐδὲ αἴπο τῶν ξενίων τὸ μέρος τὸ αὐτὸν αἴπαιτή-
 σας αἴποδόσθαι: οὐδὲ ἀλειφόμενος ἐν τῷ βαλα-
 νέιω, οὐδὲ εἰπών, σαπρὸν γε τὸ ἔλαιον ἐπείω,
 τῷ παιδαρίῳ, τῷ αλλοτρίῳ ἀλείφεσθαι: οὐδὲ
 τῶν ἐνρισκομένων χαλιῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπὸ^{τοῦ}
 τῶν οἰκετῶν, δεινὸς αἴπαιτησαι τὰ μέρος, οι-
 νὸν εἶναι φήσας τὸν ἕρμην. 5. τὰ δὲ διὰ τοι-
 αυτα. Φειδῶνίω μετρῷ τὸν πύνδακα ἐγκε-
 κρομένῳ μετρεῖν αὐτὸς, τοῖς ἔνδον τὰ ἐπιτή-
 δεια, σφόδρᾳ αἴποιῶν, ὑποπρεσθαι φίλῳ
 οὐδὲ λαβῶν αἴποδόσθαι. Άμελει δὲ οὐδὲ χρέος
 αἴποδιδύστετταράκοντα μνῶν, ἐλαττοντέτρα-
 σι δραχμαῖς αἴποδίδοναι: οὐδὲ φράτορχεστιών,
 αἴτειν τοῖς αὐτῷ παισὶν ἐκ τῶν ιοινῶν; τὰ
 δὲ καταλειπόμενα αἴπο τῆς τεαπέρης ήμίση-
 τῶν
 καὶ επιλαβῶν
 • * αἱ τριάκοντα

τῶν ρεφανίδων αἱ πογράφεοθαι, ἵνα οἱ διαινε-
νόντες παῖδες μὴ λάθωσιν.

XII.

ΠΕΡΙ ΑΚΑΙΡΙΑΣ.

Ἡ μὲν δὲ ἀκαίρια ἔστιν ἐπίτευξις λυπήσα-
τὸς ἐντυγχάνοντας; ὁ δὲ ἀκαίρος τοιότος
τις, οὗσος αὐχολγμένω προσελθῶν ἀναπονή-
σθαι, καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐρωμένην καρμά-
ζειν πυρέττοσαν: καὶ δίκην ὀφληκότας ἐγγύης
προσελθῶν, κελεῦσας αὐτὸν ἀναθέσθαι:
καὶ μαρτυρήσων παρεῖναι, τῷ πάσχυματος ἥ-
δη κεκριμένῳ: καὶ κεκλημένος εἰς γάμας, τῷ
γυναικείῳ γένει πατηγορεῖν: καὶ ἐν μακρᾶς
όδῳ ἥμοντας ἄρτι παρακαλεῖν εἰς περίπα-
τον. 2 Δεινὸς δὲ καὶ προσάγειν ὀντὴν πλείω
διδόντα ἥδη πεπρακότι: καὶ ἀκηκοότας καὶ
μεμαθηκότας ανίσασθαι ἐξ αὐχῆς διδάσκων:
καὶ πρόθυμος δὲ ἐπιμεληθῆναι, οὐ μὴ βύλε-
ται τις γενέσθαι; αἰσχύνεται δὲ αἴπειπα-
σθαι: καὶ θύοντας καὶ ἀναλίσκοντας ἥμεν
τόμον ἀπαιτήσων: 3 καὶ μαστγράμένοις τέ
παρεσώς, διηγεῖσθαι, ὅτι καὶ αὐτὴ ποτε παῖς

ὅτῳ πληγαῖς λαβὼν αἰπήγεστο: οὐκέ πάροι
διαιτῇ, συγκεχέν, αἱμοφοτέρων βολομένων
διαλύεσθαι: οὐκέ ὁρχησάμενος αἴτασθαι ε-
ταίρῳ μαδέπω μεθύοντος.

(απτίει)

XIII.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΕΡΓΙΑΣ.

Αμέλει περιεργία δόξειν ἀν εἶναι προσπο-
ίοντος τις λόγων οὐκέ πράξεων, μετ' εὐνοίας; ο
δὲ περιεργος τοιότος τις, οῖος ἐπαγγέλλε-
σθαι αναστᾶς, αἱ μὴ δυνήσεται: οὐκέ ὄμολογά-
μενος τῷ πράγματος δικαίων εἶναι, ἐν τινι σαὶς,
ἔλεγχοιναι: οὐκέ πλείω δὲ ἐπαναγνοῦσαι τὸν
παῖδα νεράσαι, ηδόσαι δύνανται οἱ πάροντες
ἐκπιεῖν: οὐκέ διείργειν τὰς μαχομένους, οὐκέ
ης δὲ γινώσκει αἴτεπτὸν ιγνώσασθαι, εἴτα μὴ
δύνασθαι εὑρεῖν, δὲ πορεύεται: 2 οὐκτὸν σρα-
τηγὸν δὲ προσελθὼν ἐρωτῆσαι, πότε μέλλει
παραπάττεσθαι, οὐκέ τί μετά τὰν αὔριον
παραγγέλλει? οὐκέ προσελθὼν τῷ πατρὶ εἰ-
πεῖν, ὅτι η μήτηρ ηδη καθεύδει ἐν τῷ δωμα-
τίῳ: οὐκέ αἴπαγορεύοντος τῷ ιατρῷ, ὅπως μὴ
δώσει οἶνον τῷ καυματιζόμενῳ, φήσαις βόλε-
σι. διείργειν

εἴτα

σθαι διάπειραν λαμβάνειν, εὐτρεπίσαι τὸν
καινῶς ἔχοντα: 3 καὶ γυναικὸς δὲ τελευτή-
σάσης, ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνῆμα, τῷ τε
ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῷ πατρὶς καὶ τῆς μητρὸς
καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς τύνομα, καὶ ποδα-
πή ἐσι, καὶ προσεπιγράψαι, ὅτι οὗτοι πάντες
~~κενσοὶ ήσαν~~: καὶ ὀμιλήσαι μέλλων, εἰπεῖν
πρός τὸν περιεπικότας, ὅτι καὶ πρότερον
πολλάκις ὄμιώμοισε.

XIII.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΙCΘΟΗCΙΑC.

"Εσι δὲ η αὐτοισθησία, ως ὅρῳ εἰπεῖν, θε-
μυτῆς τῆς φυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν; ο
δὲ αὐτοισθητος τοιότος τις, οὗτος, λογισάμενος
ταῖς φύφοις καὶ νεφάλαιον ποιήσας, ἐρω-
τᾶν τὸν παρακαθήμενον, τί γίνεται? καὶ δί-
κην φεύγων, καὶ ταύτην εἰσιέναι μέλλων, ἐ-
πιλαθόμενος εἰς ἄγρὸν προεύεσθαι: καὶ θεω-
ρῶν ἐν τῷ Θεάτρῳ, μόνος καταλείπεοθαί
καθεύδων: 2 καὶ πολλὰ φαγὼν τῆς νυκτὸς,
καὶ ἐπὶ θάνατον ανισάμενος, ὑπὸ κυνὸς τῆς τῷ
γείτονος δημοχθῆναι: καὶ λαβὼν καὶ ἀποθεῖς
αὐτὸς,

αὐτὸς, τότο ρητεῖν, καὶ μὴ δύνασθαι εὑρεῖν: καὶ ἀπαγγέλλοντός τινος αὐτῷ, ὅτι τετελεύτηκε τις αὐτῷ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται, συνθρωπάσας καὶ δικένοσας, εἰπεῖν, αὐτῷ τυχῆ. 3 Δεινὸς δὲ καὶ ἀπολαμβάνων αργύριον ὄφειλόμενον, μάρτυρας παραλαβεῖν: καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ πατρὶ, ὅτι σικύς ἐκ πύρος εστείνει: καὶ τὰς παιδίας έκατον παλαιέν αναγκάζων καὶ τροχάζειν, καὶ εἰς κόπτες έμβαλλειν: καὶ ἐν αὐτῷ αὐτοῖς φακῆν ἔψων, δις ἀλας εἰς τὴν χύτραν έμβαλλων, ἀβρωτὸν ποιῆσαι: 4. καὶ ὑοντός τῷ δίος, εἰπεῖν ἡδύγε: τῶν ἄσρων νομίζε, ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγοσι, πίσσης: καὶ λέγοντός τινος, πόσσες οἵει κατὰ τὰς Ηρίας πύλας έξενηνέχθας νεκρός? πρὸς τότον εἰπεῖν: ὅσοι ἔμοι καὶ σοὶ γένοιντο.

XV.

ΕΠΙ ΑΥΘΑΔΕΙΑΣ.

Ἡ δὲ αὐθάδεια ἔσιν απήνεια ὄμιλίας ἐν λόγοις; ὁ δὲ αὐθάδης τοιςτός τις, οῖος ἐρωτηθεὶς, ἐδεῖν πᾶς ἔσιν? εἰπεῖν: πράγματά μοι

μοι μὴ πάρεχε: καὶ προσαγορευθεῖς, μὴ αὐτὸν προσειπεῖν: καὶ πωλῶν τι, μὴ λέγειν τοῖς ὀνταρένοις, πόσῳ ἀν σποδοῦτο, ἀλλ' ἐρωτᾶν, τί έυρίσκει: καὶ τοῖς τιμῶσι, καὶ πέμποντιν εἰς τὰς ἑορτὰς εἰπεῖν, ὅτι ὃν ἀν γένοιτο διδόμενα: 2 καὶ ὃν ἔχειν συγγνώμην ὅτε τῷ ἀπώσαντι αὐτὸν αἰγαῖος, ὅτε τῷ ὠσαντι, ὅτε τῷ ἐμβάντι: καὶ Φίλων δὲ ἐρευνον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι ὃν ἀν δοῖη, ύσερον ἡνεὶν Φέρων, καὶ λέγειν, ὅτι ἀπόλλυσι καὶ τῷτο τὸ ἀργύριον: 3 καὶ προσπταισας ἐν τῇ ὁδῷ, δεινὸς καταράσσασθαι τῷ λιθῷ: καὶ ὃν ἀν ὑπομεῖναι πολὺν χρόνον ἔδεινα: καὶ ὅτε ἀστεῖ, ὅτε ρῆσιν εἰπεῖν, ὅτε ὀρχήσασθαι ἀν ἐθελῆσσα: δεινὸς δὲ καὶ τοῖς θεοῖς μὴ ἐπένχεσθαι.

¶ απιωθεῖν

* ab ἀπέθαιν
** αἰδων

XVI.

ΠΕΡΙ ΔΕΙCΙΔΑΙΜΟΝΙΑC.

Αμέλεις η δεισιδαιμονία δέξεται ἀν εἶναι δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον; ο δὲ δεισιδαιμόνων τοις τοῖς τις, οῖος ἀπονιψάμενος τὰς χεῖρας καὶ περιρράναμενος ἀπὸ ιερῷ, δάφνης εἰς τὸ σόμα

μα

μα λαβών, ότω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν: καὶ τὴν ὁδὸν ἐὰν παραδράμη γαλῆ, μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἔως διεξέλθῃ τὸς, η̄ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλῃ: καὶ ἐὰν ἴδῃ ὅφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἵερὸν ἐνταῦθα ιδεύσασθαι: καὶ τῶν λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις παριῶν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλασον καταχεῖν, καὶ ἐπὶ γόνατα πεσών καὶ προσκυνήσας, ἀπαλλάστεοσθαι: 2 καὶ ἐὰν μῆν θύλακον ἀλφίτων διειφάγῃ, πρὸς τὸν ἐξηγυπτὸν ἐλθῶν, ἐρωτᾶν, τί χρὶ ποιεῖν: καὶ ἐὰν αἱ ποιείνται αὐτῷ, ἐιδῶν τῷ σκυτοδέῃ ἀπορράφαι, μὴ προσέχων τότοις, ἀλλ' ἀποτραπεῖς, ἐκδύσασθαι: καὶ πικνὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθαρεῖν: καὶ ὅτε ἐπιβήναις μνήματι, ὅτε ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν, ὅτε ἐπὶ λέχῃ: καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορένεσθαι, πρὸς τὸς ὀνειροκρίτας, πρὸς τὸς μάντεις, πρὸς τὸς ὄρνιθοσκόπους, ἐρωτήσων, τίνι θεῷ η̄ θεᾶ προσένχεοσθαι δεῖ: 3 καὶ τελεσθησόμενος, πρὸς τὸς ὄρφεωτελεῖσας κατὰ μῆνα πορένεσθαι μετὰ τῆς γυναικός; ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης καὶ τῶν παιδίων: καὶ ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς

λῆς λόσασθαι: καὶ ιερεῖς καλέονται, σκίλλη ἢ σκύλαις κελεῦσαι αὐτὸν περικαθῆραι: μαινόμενόν τε ἰδῶν ἢ ἐπίληπτον, Φρίξας εἰς κόλπον πτύσαι.

XVII.

ΠΕΡΙ ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑΣ.

"Εσί δὲ ἡ μεμψίμοιρία ἐπιτίμησις πάρετὸ προσῆκον δεδομένη; ὁ δὲ μεμψίμοιρος τοῦ ὁς δέ τις, οὗσ, ἀποσείλαντος μερίδα τῷ φίλῳ, εἰπεῖν πρὸς τὸν φέροντα: ἐφέρνησάς μοι τῷ ζωμῷ, καὶ τῷ οἰναιρίῳ, όπι ἐπὶ δεῖπνου καλέονται: καὶ ὑπὸ τῆς ἐταίρας καταφιλέμενος, εἰπεῖν: Θαυμάζω, εἰ σὺ καὶ ἀπὸ τυχῆς με φιλεῖς: καὶ τῷ διῆ ἀγανακτεῖν, όδιότι ὑεῖ; αλλὰ διότι ὑσερον: 2 καὶ ένρων τι καὶ ἐν τῇ σεβαλάντιον, εἰπεῖν: αλλ' ό ἔποσαρον εὔρηνα όδέποτε: καὶ πειάμενος ἄνδραποδον ἄξιον, καὶ πολλὰ δεηθεῖς τῷ πωλούντος, θαυμάζω, εἰπεῖν, ότι ὑγιεὶς ότω ἄξιον έώνημαι: καὶ πρὸς τὸν εὐαγγελιζόμενον, ότι νιός σοι γέγονεν, εἰπεῖν: ότι ἄν προσθῆται: καὶ τῆς όσιας τὸ ἡμιον ἀπεσιν, αληθῆ έρεις. 3 Καὶ δι-

• ab astegni

• ab astegni

κην νικήσας καὶ λαβὼν πάσας τὰς Τίγρες,
έγκαλεῖν τῷ γράφαντι τὸν λόγον, ώς πολ-
λαὶ παραλελοιπότι τῶν δικαίων: καὶ ἐρεύνησει-
ενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων, καὶ φίσαντος
τίνος: οἰλαρὸς Ἰωνί, καὶ πῶς? εἶπεν, ὅτι
δεῖ τὸ αργύριον ἀποδῆναι εἰκάσῳ, καὶ χωρὶς
τάτων, χάροιν ὀφείλειν ώς ἐνηργετημένον?

XVIII.

ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΙΑΣ.

"ΕΣΙΝ ἀμέλεις ἀπίσια υπόληψίς τις αδικί-
ας κατὰ πάντων; ὁ δὲ ἀπίσος τοιχτός τις,
οὗσος, ἀποσείλας τὸν παῖδα ὄφωνήσοντα, έ-
τερον παῖδα πέμπειν πευσόμενον, πόσχεπρί-
ατο: καὶ Φέρων αὐτὸς τὸ αργύριον, καὶ κα-
τὰ σάδιον ἀριθμεῖν, πόσον ἔσι: καὶ τὴν γυναι-
κα τὴν αὐτῷ ἐρωτᾷν κατακείμενος, εἰ κέ-
κλεικε τὴν πιθωτὸν, καὶ εἰ σεσήμανται τὸ
κοιλιάχιον, καὶ εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν
τὴν αὐλείαν ἐμβέβληται: καὶ ἐὰν ἐκείνη Φῆ,
μηδὲν ἥττον αὐτὸς ἀνασάς γυμνὸς ἐκ τῶν

σεωμάτων, καὶ ἀνυπόδητος τὸν λύχνους ἄγας,
 ταῦτα πάντα περιδιδαμών ἐπιοκέντασθαι,
 καὶ θτῷ μόλις ὑπνον τυγχάνειν: 2 καὶ τὰς ὁ-
 φείλοντας αὐτῷ ἀργύριον, μετὰ μαρτύρων
ἀπαίτειν τὰς τόκες, ὅπως μὴ δύναιντο ἔξαρ-
 νοι γενέσθαι: καὶ τὸ ἴματιον δὲ ἐιδόναι δει-
 νὸς, ἥτις ώς βέλτισα ἐργάσεται, ἀλλ' ὅταν ἦ-
ᾶξιος ἔγγυητής τὴν κναφέως: καὶ ὅταν ἡ οὐ-
 τις αἰτησόμενος ἐκπάρμαται, μάλιστα μὲν μὴ
δύναι: καὶ τὸν παῖδα δὲ ἀνολγθεῖντα οὐλένειν,
 αὐτῷ ὅπιοθεν μὴ βαδίζειν; ἀλλ' ἔμπροσθεν,
ἴνα φυλάττηται αὐτὸς, μὴ ἐν τῷ ὁδῷ ἀποδεά-
σῃ: καὶ τοῖς εἰληφόσι τὸ παρ' αὐτῷ καὶ λέ-
 γοσι: πόσα? ιατάθε, σ' γὰρ σχολάζω
 πέμπειν.

XVIII.

ΠΕΡΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ.

"Εσι δὲ ή δυσχέρεια αὐθεραπευούσα σώμα-
τος, λύπης παρασκευασική; ο δὲ δυσχερής
 τοιότος τις, οἷος λέπραν ἔχων καὶ ἄλφον καὶ
 τὰς ὄνυχας μεγάλας περιπατεῖν, καὶ φῆσαι,

ταῦτα εἶναι αὐτῷ συγγενῆ ἀρρωσήματα, οὐχ
 τὸν πατέρα ἔχειν οὐκὶ τὸν πάππον. 2 Ἀμέ-
 λει δὲ δεινὸς οὐκὶ ἐληπτὴ ἔχειν ἐν τοῖς αὐτινη-
 μίοις, οὐκὶ προσπταίσματα ἐν τοῖς δακτύλοις,
 οὐκὶ ταῦτα μὴ θεραπεῦσαι, ἀλλ᾽ εἴσαι θη-
 ριωθῆναι: οὐκὶ τὰς μασχάλας θηριώδεις οὐκὶ
 μαστίας ἔχειν ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν,
 οὐκὶ τὰς ὁδόντας μέλανας οὐκὶ ἐσθιομένυς, ὥσε
 δυσέντευκτος εἶναι οὐκὶ ἀηδῆς. 3 Καὶ τὰ τοι-
 αῦτα: ἐσθίων ἀπομύττεσθαι: ἐσθίειν ἀρ-
 ἔξαμενος προσλαλεῖν, οὐκὶ ἀπορρίπτειν ἀπὸ
 τῆς σόματος: ἀμα πιεῖν, προσεργυγάνειν:
 ἐλαίῳ σαπρῷ ἐν βαλανείῳ χρῆσθαι: ιμάτιον
 κηλίδων μεσὸν σύναβαλόμενος, εἰς αὐγοφάν εἴ-
 ελθεῖν: οὐκὶ εἰς ὅρυζοσκόπῳ τῆς μητρὸς εἴ-
 ελθόντης, βλασφημῆσαι: οὐκὶ εὐχομένων οὐκὶ
 σπενδόντων ἐκβαλεῖν τὸ ποτήριον, οὐκὶ γελά-
 σαι, ως τεράσιον τι πεποιηκώς: 4 οὐκὶ αὐλά-
 μενος δὲ κροτήσαι ταῖς χερσὶ μόνος τῶν ἄλ-
 λων, οὐκὶ συντερετίσαι, οὐκὶ ἐπιτιμᾶν τῇ αὐ-
 λητρίδι μὴ ταχὺ πανσαμένῃ: οὐκὶ ἀποπτύ-
 σαι δὲ βολόμενος ὑπὲρ τῆς τραπέζης, προσ-
 πτύσαι τῷ οίνοχόῳ.

XX.

ΠΕΡΙ ΑΗΔΙΑΣ.

"Εσί δὲ αἰδίας, ως ὅρῳ περιλαβεῖν, ἴντευ-
ξίς λύπης ποιητικὴ ἀνευ βλάβης; ὁ δὲ αἰδής
τοι τός τις, οἵος ἐγείρειν ἄρτι καθεύδοντας εἰο-
ελθών, ἴνα αὐτῷ λαλῆ: καὶ ἀνάγεσθαι δὴ
μέλλοντας κωλύειν, καὶ προσελθών, δεῖ-
σθαι ἐπισχεῖν, ἔως ἄν περιπατήσῃ: επεχει, καὶ
τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος μασσώμενον
σιτίζειν αὐτὸς, καὶ ὑποκορίζεσθαι ποππύ-
ζῶν: καὶ ἐσθίων δ' ἄρμα διηγεῖσθαι, ως, έλλε-
σορον πιών, ἄνω καὶ κάτω καθαρθείη, καὶ
ζωμῆ τῷ παρακειμένῳ ἐν τοῖς ὑποχωρήμασιν
αὐτῷ μελαντέρα ἡ χολή: ζ καὶ ἐρωτῆσαι δὲ
δεινὸς ἐναντίον τῶν οἰκείων, ως ποία ἥμέρα
μὲ ἔτικτες? καὶ ὅτι τυχεὸν ὑδωρ ἔσι παρ-
αὐτῷ λακκαῖον, καὶ ώς κῆπος λάχανα πολλὰ
ἔχων καὶ ἀπαλά, καὶ ὅτι ἡ οἰκία αὐτῷ παν-
δοκεῖον ἔσι: καὶ ξενίζων δὲ δεῖξαι τὸν παρά-
σιτὸν αὐτῷ, ποῖος τις, καὶ παρακαλῶν δὲ ἐπὶ
τῷ ποτηρίᾳ, ὅτι τέρτιον τὸς παρόντας.

XXI.

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ.

Η δὲ μικροφιλοτιμία δόξειν εἶναι ὄρεξις τιμῆς ἀνελένθερος; οὐδὲ μικροφιλότιμος τοι-
τόστις, οἷος σπάδασαι, ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς,
παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακείμενος δε-
πιησάς: καὶ τὸν υἱὸν ἀποκεῖραι ἀπαγαγὼν
εἰς Δελφός: καὶ ἐπιμεληθῆναι δὲ, ὅπως αὐ-
τῷ ὁ αἰόλος Ἀιθίος ἔσαι: 2 καὶ ἀπο-
δός μνᾶν ἀργυρία, καινὸν ποιῆσαι ἀποδῦναι:
καὶ βύν θύσας, τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικεύ-
της εἰσόδῳ προσπατταλεῦσαι, σέμμασι με-
γάλοις περιδήσαις, ὅπως οἱ εἰσίοντες ἴδωσιν,
ὅτι βύν ἔθυσε: καὶ πομπέυσας δὲ μετὰ τῶν
ἴππεων, τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἀποδῦναι τῷ
παιδὶ ἀπενέγκειν οἴναδε, ἀναβαλόμενος δὲ
θοιμάτιον ἐστὴν ἀγοράν περιπατεῖν: 3 καὶ
κυναρίς δὲ τελευτήσαντος, αὐτῷ μνῆμα ποι-
ῆσαι, καὶ σηλίδιον ποιῆσαι, ἐπιγράψα-
κλαδὸς μελιταῖος: καὶ αναθεῖς δαιτύ-
λιον χαλκὸν ἐν τῷ ἀσκηπίῳ, τότον ἐκ-
τρίβειν σεφανῶν: καὶ αἰλείφεσθαι ὄσημέραι.

4 ἀμέλεις δὲ καὶ συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτάνεων, ὅπως ἀπαγγείλῃ τῷ δῆμῳ τὸ ἱερόν: καὶ παρασκευασάμενος λαμπρὸν οἰκί-
τιον, καὶ ἔσεφανωμένος, παρελθὼν εἰπεῖν:
Ω ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐθύομεν οἱ πρυτάνεις τὰ ἱερὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἀξία καὶ καλὰ,
καὶ υμεῖς ἐκδέχεσθε τὰ αὐτά: καὶ ταῦτα
ἀπαγγείλας, ἀπίστοις διηγήσασθαι οἴκαδε τῇ
ἔκυττῳ γυναικὶ, ὡς καθ' ὑπερβολὴν ἐνημερεῖ.

XXII.

ΠΕΡΙ ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Ἡ δὲ αὐτελευθερία ἔσι περισσοία τῆς ἀπο-
φιλοτιμίας δαπάνην οὐκ ἔχεσσα; ὁ δὲ αὐτελευθε-
ρος τοιότος τις, οἷος νικησας τραγωδοῖς, του-
νίουν ἀναθεῖναι ξυλίνην τῷ διονύσῳ, ἐπιγρά-
ψας αὐτῷ τὸ ὄνομα: καὶ ἐπιδόσεων γινομέ-
νων ἐκ τῷ δήμῳ ἀναστὰς σιωπᾶν, ή ἐκ τῷ
μέσος ἀπελθεῖν: καὶ ἐνδιδός αὐτῷ θυγατέρα
τῇ μὲν ἱερείᾳ, πλὴν τῶν ἱερῶν, τὰ ιερά α-
ποδίδεσθαι; τὰς δὲ διακονῶντας ἐν τοῖς γά-

μοις οἰκοσίτας μισθώσασθαι: 2 οὐκ τριηγε-
αχῶν, τὰ τὸ κυβερνήτη σέρματα ἀπὸ τὸ
ιαταιρώματος ὑποσορέννυ. Φαί; τὰ δὲ αὐτὰ
ἀποτιθέναι: οὐκ ἐξ αὐγοφάς δὲ ὀψωνήσας, τὰ
κρέας αὐτὸς φέρειν οὐκ τὰ λαχαναὶ ἐν τῷ προ-
κολπίῳ: οὐκ ἔνδον μένειν, ὅταν εἰδῶ θοιμά-
τιον ἐκπλῦναι: οὐκ φίλος ἔρανον συλλέγοντος,
προειδόμενος, αποκαμψας ἐκ τῆς ὁδού οἴκαδε
πορευθῆναι: 3 οὐκ μὴ πρίασθαι φεραπο-
νας; ἀλλὰ μισθώσας εἰς τὰς ἐξόδους: οὐκ
εἰνασάς τὴν οἰκίαν καλλῦναι, οὐκ τὰς ηλίνας
εἰκορῆσαι: οὐκ ιαθερόμενος παρασρέψας τὸν
τεῖνων, ὃν αὐτὸς φορεῖ.

XXIII.

ΠΕΡΙ ΑΛΑΖΟΝΕΙΑΣ.

Αμέλεις δὲ η ἀλαζονεῖος δόξειν εἶναι προσ-
δοκία τινῶν αὐγαθῶν όπι ὄντων; οἱ δὲ ἀλαζῶν
τοιςτός τις, οἷος ἐν τῷ Δείγματι ἐσκιώς διη-
γεῖσθαι ξένοις ως πολλὰ χρήματα αὐτῷ ἐσιν
ἐν τῇ Θαλάττῃ: οὐκ περὶ τῆς ἐργασίας τῆς
ειναι δανε-

δανεισικῆς διεξιέναι, ἡλίη, καὶ αὐτὸς ὅσα
 εἶληφε: 2 καὶ συνοδοπόρες ἀπολαύσας ἐν
 τῷ ὁδῷ, λέγειν, ὡς μετ' Ἀλεξάνδρῃ ἐβράτευ-
 σατο, καὶ ὅσα λιθοκόλλητα ποτήρια ἐκίμ-
 σε, καὶ περὶ τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
 ὅτι βελτίς εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, αἱ-
 φιορνητῆσαι, καὶ γράμματα εἰπεῖν ὡς πάρεστι
 παρ' ἀντιπάτρος, τείτον δὴ λέγοντα παρα-
 γενέσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν: 3. Καὶ δι-
 δομένης αὐτῷ ἐξαγωγῆς ξύλων ἀτελῆς, εἰ-
 πεῖν, ὅτι ἀπείρηται, ὅπως μηδὲ ὑφ' ἐνὸς οὐ-
 ιοφαντηθῇ: καὶ ἐν τῇ σιτοδείᾳ, ὡς πλείω ἦ-
 πέντε τάλαντα γένοιτο αὐτῷ τὰ σέναλώματα
 διδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν: 4 καὶ
 αἰγνώσων δὲ παρακαθημένων, κελεῦσαι θεῖναι
 τὰς φίφες, καὶ ποσὸν αὐτὰς καθ' ἔξαιρ-
 σίας, κατὰ μίαν, καὶ προστιθεῖς πιθανὰ
 ἐκάστοις τότων ὄνοματα, καὶ ποιῆσαι δέκα
 τάλαντα. Καὶ τῦτο φῆσαι εἰσενηχέναι εἰς
 ἐρανὸς αὐτόν: καὶ τὰς τειραρχίας εἰπεῖν ὅτι
 σ' τίθησιν, όδε ταῖς λειτουργίαις ὅσας λελειτόρ-
 γητε: 5 καὶ προσελθὼν δὲ τοῖς τοὺς ἵππους τὰς
 ἀγαθὰς πωλήσῃ, προσποίησασθαι ὠνητιῶν:
αἱ γυναικεῖς τοις τούτοις καὶ
τοις τούτοις καὶ

καὶ ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἐλθὼν, ἵματισμὸν γυπῆ-
σαι εἰς δύο τάλαντα: καὶ τῷ παιδὶ μάχε-
σαι, ὅτι ὧν ἔχων χρυσὸν αὐτῷ ἀκολούθει:
καὶ ἐν μοσθῷ τὴν οἰκίαν οἰκῶν, Φῆσαι, ταύ-
την εἶναι τὴν πατρῷαν, πρὸς τὸν μὴ εἰδότα,
καὶ ὅτι μέλλει πωλεῖν αὐτὴν διὰ τὸ ἐλάττω
εἶναι πρὸς τὰς ξενοδοχίας.

XXIII.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ.

Ἐσι δὲ ὑπερηφανία παταφρέοντος τις πλὴν
αὐτὸς τῶν ἄλλων; οἱ δὲ ὑπερήφανος τοῖοςδέ
τις, οἷος τῷ σπεύδοντι ἀπὸ δείπνου ἐντεύξε-
σθαι φάσκειν ἐν τῷ περιπάτειν, καὶ εὑ-
ποίσας, μεμυῆσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς, 2 καὶ
προσελθεῖν πρότερος ὕδενὶ θελήσαι: καὶ
τὸς πωλεῦτας τι καὶ μεμισθωμένος δενὸς
κελεῦσαι ἡμεῖν πρὸς αὐτὸν ἀμὲν ἡμέρα: καὶ ἐν
ταῖς ὁδοῖς προενόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς ἐντυγ-
χάνοσι, κάτω κεκυφώς. 2 ὅταν δὲ αὐτῷ
δέξῃ, ἔσται τὸς φίλος; αὐτὸς μὴ συνδειπνεῖν;
Τῷ σκακυπτεῖν ορρονί ἀλλὰ
ἢ καὶ βλαστεῖν

αλλὰ τῶν ὑφ' αὐτὸν τινὶ συντάξαι αὐτῷ επιμελεῖσθαι: καὶ προαποσέλλειν δὲ, ἐπάν πορένται, τὸν ἔργοντα, ὅτι ἔχεται: καὶ γέτε επ' ἀλειφόμενον αὐτὸν, γέτε εὐθίοντα εᾶσσαι ἀν εἰσελθεῖν. Ζ ἀμέλει δὲ καὶ λογιζόμενος πρός τινα, τῷ παιδὶ συντάξαι τὰς φήφες διωθεῖν, καὶ νεφάλαιον ποιήσαντι, γράψαι αὐτῷ εἰς λόγον: καὶ μὴν επισέλλων μὴ γράψαι, ὅτι χαρίσοι ἀν μοι, ἀλλ', ὅτι βόλομαι γενέσθαι, καὶ, ἀπέσειλα πρός σε ληφόμενος, καὶ, ὅπως ἄλλως μὴ ἔσαι, καὶ, τὴν ταχίσιν.

XXV.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΛΙΑΣ.

'Αμέλει δὲ ή δειλία δόξειν ἀν εἶναι ὑπεξίσ τῆς φυχῆς ἐμφόβος; οὐ δὲ δειλὸς τοιότος τις, οἷος πλέων τὰς ἄκρας φάσκειν ἡμίλιας εἶναι: καὶ ηλυδωνίγ γενομένης ἔρωτῷν, εἴτις μὴ μεμύηται τῶν πλεόντων: καὶ τὸ κυρενήτε ανακόπτοντος πυθάνεοθαι, εἰμεσοποεῖ, καὶ τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ τοῦ θεῦ; καὶ πρός

πρὸς τὸν παρακαθήμενον λέγειν, ὅτι φοβεῖ-
ται αὐτὸν ἐνυπνίος τινός: οὐκ ἐκδὺς διδόναι τῷ
παιδὶ τὸν χιτωνίσκον, οὐκ δεῖσθαι, πρὸς τὴν
γῆν προσάγειν αὐτόν: 2 οὐκ ἔρατενόμενος
δὲ προσκαλεῖν πάντας πρὸς αὐτὸν οὐκ σάν-
τας πρώτον περιιδεῖν, οὐκ λέγειν, ὡς ἔργον
διαγνῶναι ἔσι, πότερον εἰσὶν οἱ πολέμιοι: οὐκ
αἰχών οραυγῆς, οὐκ ὄρῶν πίπτοντας, εἰπεῖν
πρὸς τὰς παρεγκυότας, ὅτι τὴν σπάθην λα-
βεῖν ὑπὸ τῆς σπάδης ἐπελάθετο, οὐκ τρέχων
ὑπὸ τὴν σκηνὴν, τὸν παῖδα ἐκπέμψας, κε-
λέων προσκοπεῖσθαι, πᾶς εἰσὶν οἱ πολέμιοι,
οὐκ αἴπορύτας αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσνεφά-
λαιον, εἶτα διατρίβειν πολὺν χρόνον: 3 οὐκ
ἐν τῇ σκηνῇ ὄρῶν τραυματίαν προσφερόμενον
τῶν φίλων, προσδραμεῖν, οὐκ θεωρεῖν κελεύειν,
οὐκ τῶν θεραπεύειν, οὐκ περισπογγίζειν, οὐκ
μύιας σοβεῖν, οὐκ πᾶν μᾶλλον, ἢ μάχεσθαι τοῖς
πολεμίοις: οὐκ τῷ σαλπισθῆ πολεμικὸν σημή-
ναντος καθήμενος ἐν σκηνῇ: ἀπαγ' ἐς ιό-
νακας! 8κ εάσεις τὸν ἄνθεωπον ὑπνῳ λαβεῖν
πυκνὰ σημαίνων: 4 οὐκ αἴματος δὲ ἀνά-
πλεως ἀπὸ τῷ ἀλλοτρίῳ τραύματος, ἐντυγ-

χάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανίσσοι, καὶ διηγεῖσθαι, ὡς πινδυνένσας σέσωκε τὸν Φίλου, καὶ εἰσάγειν πρὸς τὸν πατακείμενον σκεπόμενος τὰς φυλέτας, τὸν δῆμον, καὶ τύτων ἄμα ἐκάστῳ διηγεῖσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς αὐτῷ χερσὶν ἐπὶ σκηνὴν ἐκόμισεν.

XXVI.

ΠΕΡΙ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ.

Δόξειν αὖτις ἡ ὀλιγαρχία φιλαρχία τις ἴσχυρὸς κράτος γλιχομένη; ὁ δὲ ὀλιγαρχικὸς τοιότος, οὗτος τῷ δήμῳ βολομένης τινὰς τῷ ἔρχοντι ἐπιμελησόμενος πομπῆς παρελθῶν ἀποφήνας ἔχει: καὶ τῶν ομήρων ἐπῶν τῦτο ἐν μόνον πατέχειν, ὅτι οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανή; εἰς κοίρανος ἔσω: τῶν δὲ ἄλλων μηδὲν ἐπίσασθαι. 2 ἀμέλει δὲ δεῖνος τοῖς τοιότοις τῶν λόγων χείσασθαι, ὅτι δεῖ σῆμας συνελθόντας βολένσασθαι, καὶ ἐκ τῷ ὄχλῳ καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλαγῆναι: καὶ παύσασθαι αἱραῖς πλησιάζειν, καὶ ὅτι ὑπὸ τινῶν ὑβριζόμενος εἴπειν: δεῖ αὐτὸς καὶ μὲ τὴν πόλιν

πόλιν οἰκεῖν? οὐ μέσον δὲ τῆς ἡμέρας ἔξιών,
οὐ μέσην ηὔρᾳ κεκαρμένος, οὐδὲ ἀκερίως
ἀπωνυχισμένος σοθεῖν τὰς τοιάτις λόγους:
οὐδὲ οἰκητέον εἴδε τὴν πόλιν: 3 οὐδὲ ὡς ἐν
τοῖς δικαιοσηρίοις δεινὰ πάσχειν ὑπὸ τῶν δι-
καζομένων, οὐδὲ ὡς αἰσχύνεται ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, ὅταν τις παρακαλήθηται αὐτῷ λεπτὸς οὐ
αὐχμῶν, οὐδὲ ὡς μισητὸν τὸ τῶν δημαργωγῶν
γένος, τὸν θησέα πρῶτον φήσας τῶν κακῶν
τῇ πόλει γεγονέναι, οὐδὲ τοιαῦτα ἔτερα πρὸς
τὰς ξένους, οὐδὲ τῶν πολιτῶν τὰς ὄμοτρόπους.

* απόνυχισμ

XXVII.

ΠΕΡΙ ΟΨΙΜΑΘΙΑΣ.

Ἡ δὲ ὄψιμαθία φιλοπονία δόξειν ἀνεῖ-
ναι ὑπὲρ τὴν ἥλικιαν; ὁ δὲ ὄψιμαθής τοιά-
τος τις, οἷος ρήσεις μανθάνειν ἔξηκονται ἔτη
γεγονώς, ταῦτα ἄδων παρὰ πότον ἐπιλαν-
θάνεσθαι: οὐ παρὰ τῷ υἱῷ μανθάνειν ἐπὶ^{εἰς}
τὸ δόρυ οὐδὲ ἐπὶ αὐσπίδα: οὐδὲ εἰς αὔγεον, ἐφ' εἰς
ἴππῳ αλλοτρίᾳ ὄχόμενος, ἀμα μελετῶν αὐ-
πάρεσθαι, οὐδὲ πεσὼν τὴν κεφαλὴν κατα-
σχυγειος:

* ab aido

σχῦνος: 2 οὐκ μακρὸν αὐδεῖσάντα παιζειν,
καὶ πρὸς τὸν ἑαυτὸν αἰόλῳθον διατοξένεοθαι,
καὶ διακοντίζεοθαι, καὶ ἀμαὶ μανδάνειν παρ
αὐτῷ, ὡς ἂν καὶ ἐκεῖνος μὴ ἐπιστρέψειν, καὶ
παλαίων: ἐν τῷ βαλανείῳ πυκνὰ τὴν ἔδραν
σρέφειν.

XXVIII.

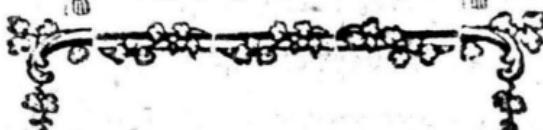
ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ.

"Εἰ δὲ κακολογία αὐγῶν τῆς τυχῆς εἰς τὸ
χεῖρον ἐν λόγοις; οὐ δὲ κακολόγος τοῖσδε τις
ἐστιν, οἷος ἐρωτηθεὶς, οὐ δεῖνα τί ἐστι, καθά-
περ οἱ γενεαλογῶντες, πρῶτον ἀπὸ τῷ γένεις
αὐτῷ αἴρεσθαι: οὐ μὲν πατήρ σωσίας ἐξ
αὐχῆς ἐκαλεῖτο; ἐγένετο δὲ ἐν τοῖς σρατιώ-
ταις σωσίσατος: ἐπειδὴ δὲ ἐσ τὸς δημότας /εεζ
ἐνεγράφη; οὐ μέντοι μήτηρ εὐγενῆς Θράττος
ἐστι: τὰς δὲ τοιαύτας ἐν τῇ πατρίδι εὐγενεῖς
εἶναι φασίν; αὐτὸς δὲ ὅτος ὡς ἐκ τότων γε-
γονῶν κακῶς μαστιγίας: καὶ ἐπὶ τότοις διε-
ξιῶν, ἄνται αἴγυναίκες ἐκ τῆς οδὸς τότες παριόν-
τας αἴρπαζοι: 2 οὐκῶς λεγόντων έτερων
οὔνε-

συνεπιλαμβάνεσθαι καὶ αὐτὸς, λέγων: καὶ
 ἐγὼ τῶν τὸν ἄνθρωπον πάντων μεμίσηκα,
 καὶ γὰρ εἰδεχθῆστις ἀπὸ τῷ προσώπῳ ἐσιν;
 οὐδὲ πονηρία ὕδεν ὅμοιον: σημεῖον δὲ, τῇ γὰρ
ἔαυτῷ γυναικὶ τρεῖς χαλκὸς εἰς ὄφον σίδωσι,
 καὶ τῷ τυχρῷ λέσσθαι ἀναγκάζει τῷ ποσει-
 δῶνος ημέρᾳ: καὶ συγκαθήμενος δεινὸς περὶ
 τῷ ἀνασάντος εἰπεῖν, καὶ ἄλλα πλεῖστα περὶ
 τῶν φίλων καὶ οἰκείων κακὰ εἰπεῖν, καὶ περὶ
 τῶν τετελευτηκότων κακῶς λέγειν.

Ex
Typographia Faberiana.

Griechisch-deutsches Wortregister

über

Theophrasts Charaktere.

A.

Αβρωτος, was nicht zu
essen ist, unessbar. 14, 3.
ἀγαθος, gut. *ἀγαθη
τυχη, Glück zu! 14, 2.
ἀγαθοι, tugendhafte.
pr. 2. *ἀγαθα, Gü-
ter, Vorzüge. 23, 1.

ἀγαν, sehr, ziemlich theuer.
10, 1.

ἀγανακτεω, unwillig sein.
1, 1. 17, 1.

ἀγνωσος, unbekannt. 23, 4.
ἀγορα, f. der Markt; ein
öffentlicher Platz in Athen,
so wie das Forum zu
Rom. 3, 2. 19, 3.

ἀγοραζω, kaufen, 5, 3.
ἀγοραιος, m. ein Taug-
nichts, Faullenzer, Lot-
terer. 6, 1.

ἀγορικ, f. grobes, bäuri-
sches Betragen. 4, 1.

ἀγροιος, m. ein solcher
grober bäurischer Mensch.
4, 1.

ἀγευπνια, f. Schlaflosigkeit.
4, 3.

ἀγων, m. ein Kampf. *ἀγων
της ψυχης, ein Hang,
eine Neigung der Seele.
28, 1.

ἀδικεομαι, Unrecht leiden.
1, 1.

ἀδολεσχη, m. ein Schwä-
tzer. 3, 1.

ἀδολεσχια, f. Schwatzhaft-
igkeit. 3, 1.

ἀηδης, abgeschnickt. 19, 2.

ἀηдие, f. abgeschmacktes,
odiöses Betragen im Um-
gange. 20, 1.

ἀηρ, m. das Klima. pr. 1.

ἀσεραπευσια, f. Sorglosig-
keit, in Absicht der War-
tung seines Körpers. 19, 1.

A

ἀθρо-

- ἀθρόος, gehäuft, Haufenweis. 7, 2.
- αἰδοῖον, n. pars corporis pudibunda. 11, 1.
- ἀδω, singen. 4, 4 15, 3.
- αἷμα, n. das Blut. 29, 4.
- αἱρέω, einnehmen, erobern. 8, 4. * in med. sich wählen, wollen, nach etwas streben. pr. 3.
- αἴρω, wognehmen. 2, 4. 9, 1.
- αἰσχρός, unanständig, schändlich. 6, 2.
- αἰσχυρομαι, Bedenken tragen, 12, 2. * sich schämen, erröthen. 26, 3.
- αἴσουρια, f. dasjenige Be tragen eines Menschen, wenn er zur Unzeit, am unrechten Orte oder unter Umständen, wo sichs gar nicht schickt, etwas thut. 12, 1.
- αἴκονερος, m. ein solcher Mensch.
- αἴκολθεω, nachfolgen, begleiten. 23, 5.
- αἴκολθος, m. ein Bedienter, Lakay. 9, 1.
- αἴκεω, hören 1, 2. οὐκεῖος αἴσσαι, im übeln Ruf stehen. 6, 1.
- αἴκτιως, ungern, ohne Vor satz. 15, 2.
- αἴραι, pl. ein Vorgebürge. 25, 1.
- αἴραστια, f. Unmäßigkeit, etwas Uebertriebnes. 7, 1.
- αἴριθεια, f. Akkuratesse. pr. 2.
- αἴριθώς, genau, akkurat. 26, 2.
- αἴροδευα, n. pl. Stauden früchte. 1, 2.
- αἴλαζονεια, f. Grosthucrey. 23, 1.
- αἴλαζων, m. ein Prahler, Ciroshuer.
- αἴλειφω, salben, bestreichen. 5, 3. * in med. sich salben, oder sich salben lassen.
- αἴλεω, mahlen. molere. 4, 2.
- αἴλαττω, verwechseln. 4, 3;
- αἴς, m. das Satz. 9, 1. 10, 3. 14, 3.
- αἴλυσιτελῶς, nicht ohne großen Schaden. 8, 4.
- αἴλφιτον, n. Mehl. 16, 2.
- αἴλφος, m. Ausschlag auf der Haut. 19, 1.
- αἴμελει, adverbialiter gebraucht bedeutet kurz, überhaupt.
- αἴμφισβητέω, streiten, disputiren, behaupten. 23, 2.
- αἴμφότερος, beyde. 5, 1.
- αἴναβάλλω, anlegen, auf schlagen. z. E. ein Kleid, einen Mantel. 19, 3. 21, 2.
- αἴναγομαι, absegeln, die Anker lichten. 20, 1.
- αἴναγκάζω, zwingen, befehlen. 9, 3.

- ἀναδεχομαι, auf sich nehmen, für etwas gutsehen. 12, 1.
- ἀναλέω, aufnehmen, auflesen. 10, 2.
- ἀναισθητική, f. Dummheit.
- ἀναισθητός, m. ein dummer Mensch. 14, 1.
- ἀναισχυντική, f. Schamlosigkeit.
- ἀναισχυτός, m. einschaamloher Mensch. 9, 1.
- ἀνακοινώ, mittheilen, bekannt machen. 4, 1.
12, 1.
- ἀνακοπτω, umdrehen, den Lauf verändern. 25, 1.
- ἀνακύπτω, aufrichten. 11, 1.
- ἀναλίγω, aufessen. 11, 2.
- ἀνάλωμα, Aufwand, Kosten. 23, 3.
- ἀναμιμησκω, etwas durchgehen, wieder ins Gedächtniß bringen. 4, 3.
- ἀναπλέως, voll. 25, 4.
- ἀναπνεῦω, Othen holen. 7, 2.
- ἀναστέΦω, umkehren, zurückkommen. 2, 4.
- ἀνασύρω, aufheben, aufdecken. 11, 1.
- ἀναστυρμένος, m. ein lüderlicher Mensch. 6, 1.
- ἀνατιθέμαι, aufnängen, einer Gottheit ein Geschenk weihen. 21, 3.
- ἀναφορά, f. die Beziehung auf jemandes Erzählung. 8, 2.
- ἀιδεκόδον, n. ein Sklav. 17, 2.
- ἀιδειας, m. eine Statue. 27, 2.
- ἀνελευθερία, f. Knusferey, Füsigkeit.
- ἀνελευθερος, m. ein Knusfer. 22, 1.
- ἀνισημι, aufstehen. 13, 1.
18, 1.
- ἀντιδικος, m. ein Gegner im Gericht. 5, 2.
- ἀντικνημιον, n. das Schienbein. 19, 2.
- ἀντιτροσεπτω, wieder grüßen, danken. 15, 1.
- ἀνυπόδητος, ohne Schuhe, barfuß. 18, 1.
- ἀξιος, gültig. 18, 2. *wohlfeil. 3, 2. 17, 2. 9, 3.
- ἀξιω, wollen. 6.
- ἀπαγγελω, erzählen. 7, 3. verkündigen. 14, 2. 21, 4.
- ἀπαγορευω, untersagen, verbieten. 10, 3.
- ἀπαγχομαι, sich erhängen. 12, 3.
- ἀπαιτέω, fordern, einkassiren. 18, 2. 10, 1.
- ἀπαλάττω, hinweggehen. 8, 4.
- ἀπαλός, weich, zart. 20, 3.
- ἀπαντάω, entgegen kommen. 2, 3.
- ἀπαντικυ, gegen über. 25, 2.
- ἀπαρχομαι, den Göttern etwas

etwas von der Speise,
oder Trank beym An-
fange einer Mahlzeit wid-
men. Die Lateiner nann-
ten es libare. 10, 1.

ἀπατερία, Die Apaturien.

Ein Fest zu Ehren des
Bacchus; es wurde im
September gefeyert, und
dauerte drey Tage 3, 3.
ἀπανδώω, jemanden über-
tauen. 8, 5.

ἀπεπω, abschlagen. 12, 2.

ἀπέρχομαι, hingehen, weg-
gehen. 9, 1. 16, 3.

ἀπερέω, f. widersprechen,
nicht haben wollen. 23, 3.

ἀπήνεια, mürrisches Be-
tragen. 15, 1.

ἀπιόν, n. eine Birne. 2, 3.

ἀπισέω, jemanden nicht
trauen. 1, 3.

ἀπισία, f. das Misstrauen.
18, 1.

ἀπισος, misstrauisch. 18, 1.

ἀπλάξη, einfältig, aufrich-
tig. 1, 4.

ἀπνευσί, in einem Othen.
2, 4.

ἀποβάλλω, verleihen. 8, 4.

ἀποβλεπω, ansehen. 2, 5.

ἀπυγραφω, aufschreiben,
anmerken. 11, 5.

ἀποδημέω, abreisen. 11, 3.

ἀποδιδωμι, wiedergeben.
11, 5. übergeben. 21, 2.

med. verkaufen. 10, 2.
ἀποδοκιμαζω, verwerfen.

4, 3. * sich enthalten.
6, 2. * mit dem Infini-
tiv, Bedenken tragen, er-
röhren. 6, 4.

ἀποκαθίσαντω, zurückfüh-
ren 7, 3.

ἀποκαύπτω, ablenken, ab-
weichen 21, 2.

ἀποκείγω, abscheeren. 21, 1.
in med. sich abscheeren
lassen. 4, 4. 5, 3.

ἀποκναίω, jemanden höchst
beschwerlich seyn. 7, 9.

ἀποκρύπτω, verborgen.
25, 2.

ἀπολαμβάνω, wiederneh-
men. 14, 3.

ἀπολαύω, sich mit jeman-
den unterhalten 23, 2.

ἀπόλαυμι, verlieren. 15, 2.

ἀπομύττομαι, sich schä-
men. 19, 3.

ἀπονίπτω, abwaschen.
16, 1.

ἀπονευημένος, ein frecher,
unverschämter Mensch.
6, 1.

ἀπόνεια, f. Frechheit,
Schaamlosigkeit.

ἀπονυχίζω, die Nägel ab-
schneiden. 26, 2.

ἀποπτύω, ausspucken. 19, 4.

ἀπορος, dürtig. 23, 3.

ἀπορέμαι, nicht wissen.
1, 3.

ἀπορέάπτω, zuflicken. 16, 2.

ἀποριπτω, fallen lassen,

herausstoßen. z. E. Spei-
chel

- chel oder Speise aus dem Munde. 9, 3.
- ἀποσεκέω**, rauben. 9, 1.
- ἀποτίθημι**, bey Seite legen. 9, 1.
- ἀπορεπομαι**, verabscheuen. 16, 2.
- ἀποφαίνω**, zeigen, sagen. 26, 1.
- ἀποψίω**, mit einem Streichholz abstreichen, z. E. Mehl oder Korn. 11, 5.
- ἀπροβελευτος**, unüberlegt. 3, 1.
- ἀπυρετος**, ohne Fiber. 3, 3.
- ἀποθέω**, wegstoßen. 15, 2.
- ἀργυροθήνη**, f. ein Geldkasten. 10, 4.
- ἀρέσκεια**, f. einnehmendes Betragen.
- ἀρεσκος**, einer der sich gefällig beträgt. 5, 1.
- ἀριθμέω**, zählen. 10, 1.
- ἀριστω**, zu Mittag essen. 4, 2.
- ἀρμονιος**, m. ein Musiker. 5, 4.
- ἀροτρον**, n. ein Pflug. 4, 3.
- ἀρρώσημα**, n. eine Krankheit. 19, 1.
- ἀρτεμις**, f. die Göttin Diana. 10, 1.
- ἀρτι**, eben erst. 1, 2.
- ἀρύταινα**, eine Gießkanne. 9, 3.
- ἀρχαιος**, alt. plur. die Vorfahren. 3, ~~4~~, 2
- ἀρχη**, f. der Anfang. 6, 3.
- * ein oberkeitliches Amt. 26, 2.
- ἀρχιτεκτονεω**, den Riß, Plan zu einem Gebäude machen. 2, 5.
- ἀρχωμαι**, med. anfangen. pr. 4.
- ἀρχων**, m. ein Archont; eine atheniensische Magistratsperson. 26, 1.
- ἀρκληπιον**, n. der Tempel des Aeskulaps. 21, 3.
- ἀσπος**, m. ein Sack, ein Schlauch. 5, 2.
- ἀσπασομαι**, grüßen, embrassiren. 27, 1.
- ἀσπις**, f. ein Schild; weil man den Schild in der linken Hand hielt, so heißt 27, 1. ἐπὶ **ἀσπιδη** die Schwankungen zur linken.
- ἄσυ**, n. die Stadt Athen; so wie urbs auch Rom bedeutet. 4, 4.
- ἀσφαλος**, m. ein Würfel. 5, 4.
- ἀσφον**, n. ein Gestirn. 14, 4.
- ἀσχημων**, unanständig. **ἀσχ.** **αμαρτία**, Unwissenheit in dem was wohl oder unanständig ist. 4, 1.
- ἀτελης**, frey von Abgaben, eximirt. 23, 3.
- ἀτραπος**, m. ein Fusssteig. 13, 1.
- αὐθαδεια**, f. störriges bru-

- brutales Wesen.* 15, 1.
 $\alpha\nu\vartheta\alpha\delta\eta\varsigma$, ein brusker Mensch.
- αὐλαῖα*, n. Tapeten, Vorhänge. 5, 4.
- αὐλητῆς*, m. ein Flötenspieler. 8, 1.
- αὐλητρίς*, f. eine Flötenspielerin. 19, 4.
- αὐλιδιον*, n. ein Kampfplatz. 5, 4.
- αὐλέω*, auf der Flöte spielen in pass. sich etwas darauf vorspielen lassen. 19, 4.
- αὔριον*, morgen. 13, 2.
- αύχμεω*, schmutzig seyn. 26, 3;
- αΦιξιρεω*, wegnehmen, ablesen. 2, 2; 5.
- αΦιημι*, fahren lassen, unternlassen. pr. 4. 5, 1.
 * hinzulassen. 11, 3.
- αΦιειμι*, weggehen. 3, 3.
- αΦορμη*, f. die Gelegenheit. 7, 2.
- αχυρον*, n. eine Faser. 2, 2.
 * Spreu. 9, 3.
- B.
- Βαιτηρία*, f. ein Stab, Stock. 5, 4.
- Βαλανεῖον*, n. ein Bad. 4, 4.
- Βαλανεὺς*, m. ein Bader. 9, 3.
- Βαλαντίον*, n. ein Geldbeutel. 17, 1.
- Βάπτω*, ich tauche unter, schöpfe. 9, 3.
- Βδελυρία*, f. Schaamlosigkeit. 11, 1.
- Βδελυρός*, ein schaamloser Mensch, der über nichts roth wird. 11, 1.
- Βιάζω*, jemanden mit Gewalt zu etwas zwingen. 24, 1.
- Βλάβη*, f. der Schade. 20, 1.
- Βλασφημεω*, sich ein Wort, das eine böse Vorbedeutung hat, entfallen lassen. 19, 3. (Die Alten hüteten sich davor sehr, wenn sie irgend eine religiöse Handlung verrichten wollten.)
- Βγαδυτής*, f. Trägheit, Langsamkeit. 14, 1.
- Βραχίων*, m. der Arm. 4, 4.
- Γ.
- Γαλῆ*, f. eine Wiesel. 16, 3.
- γασῆρ*, f. der Schoos. 5, 2.
- γειτων*, m. ein Nachbar. 14, 2.
- γέλως*, m. das Lachen. 2, 3.
- γενεαλογέω*, die Vorfahren jemandes hererzehlen. 28, 1.
- γεωρ.

γεωργέω, den Acker bestellen. 3, 2.

γῆ, f. Erde; *τὰ εν τῇ γῇ*, die Saat. 3, 2. 25, 1.

* Kreide, der sich die Färber zum Auffärben der Kleider bedienten.

10, 4.

— *γίνομαι*, seyn, werden, geschehen, wiederaufgefunden.

2, 1. 22, 1. 9, 2. * *τι γίνεται?* wie viel macht das? wie viel kam heraus? 14, 1.

* geboren werden. 17, 2. 27, 1.

* verkauft werden, 3, 2.

* *ὅσοι ἔμοι καὶ σοὶ γένοιτο*, so viel als ich, und du uns wünschen.

(Der Dumme braucht hier den Ausdruck von eiuer traurigen Sache, da sie sonst die Griechen bey einer angenehmen zu brauchen pflegten.) 14, 4. * kommen, statt *παραγένεσθαι*. 1, 1.

γυάθος, die Backe, das Maul. 6, 4.

γυαψύς, m. ein Färber, fullo. 10, 4.

γιαματα, pl. n. ein Brief. 23, 2.

γερματίδια, pl. n. Akten. 6, 4.

γυμάζω, sich üben. 5, 3.

γυμνός, nackend. 18, 1.

* *τὰ γυμνὰ*, pars corporis pudibunda. 4, 2.

γυνή, f. eine Frau, Ehefrau, * länderliche Weibsperson. 28, 2.

γυναικεῖος, weiblich. 2, 4. 12, 1.

Δ.

Δαιμόνιον, n. die Gottheit 16, 1.

δάς, f. eine Fackel. 3, 2.

δακτύλιος, m. ein Ring. 21, 2.

δάκτυλος, m. ein Finger. 19, 1.

δανείζω, auf Zinsen leihen. 6, 4. * med. borgen. 9, 3.

δανεισμός, zum Ausleihen, Wucher und Handel gehörig. 23, 1. hier muß es vom Seehandel verstanden werden.

δαπάνη, f. Aufwand, Kosten. 22, 1.

δασύς, rauch, zottig. 19, 1.

δάφνη, f. der Lorbeerbaum. 16, 1.

δεῖγμα, n. eine Probe. 23, 1. heißt es ein Ort in Athen, wo die Kaufleute Proben von ihren Waaren vorzeigten.

δελία, f. die Furchtsamkeit. 25, 1.

δειλός, furchtsam. 25, 1.

A 4 861

δεινός, schrecklich, be-
schwerlich 2, 3. wird
oft gebraucht von einem,
der eine Sache zu thun
pflegt. 1, 3. 5, 4.

δεινώς, gierig. 4, 2.

δεισιδαιμονία, f. der Aber-
glaube.

δεισιδαιμων, abergläubisch.
16, 1.

δεσμωτήριον, n. ein Ge-
fängniß. 6, 2.

δημάγωγοι, m. Sachwal-
ter, Redner, solche, die
die Angelegenheiten des
Volks besorgten. 26, 2.

δῆμος, m. eine Volksver-
sammlung. 22, 1. 7, 4.

21, 4. 26, 1. eine Zunft.

δημότης, m. ein Zunfuge-
noss.

διαβάλλω, werfen. 16, 1.

διαγνώσκω, unterscheiden,
Rücksicht nehmen, distin-
guiren. 31, 3. 25, 2.

διαίτα, f. Schlichtung,
Entscheidung einer Sache.
5, 2. 12, 3.

διακονέω, Speise vom Markt
holen. 2, 4. * bey Tische
aufwarten. 11, 5.

διακοντίζω, sich im Pfeil-
werfen üben. 27, 2.

διαλογίζω, von einer Sa-
che denken. 1, 3.

διαλύω, ein Sache beylegen.
12, 3.

διαμενω, bleiben. 10, 2.

διάνοιαν επισημα, über
eine Sache nachdenken.
pr. 1.

διάπειρα, f. ein Versuch,
Probe. 13, 3.

διχρόμενος, schnell, eiligst.

διατείνω, verlangen, for-
dern. 10, 4.

διατοξεύω, sich im Bogen-
schießen üben. 27, 2.

διατρέψω, sich häufig an
einem Ort aufhalten, be-
finden. 5, 3.

διαφάγω, durchfressen.
16, 2.

διάφορον, siehe Φειδωλίz.

διαψιθυρίζω, zupflüstern.
2, 5.

διεἰργω, auseinander brin-
gen. 13, 1.

διεξειμι, zeigen, auseinan-
der setzen, beschreiben.
Proem 4. das prælens
statt des fut. * erzählen.

28, 1. 1, 3.

διεξέρχομαι, durchgehen.

16, 1. durchgehen etwas
Stück vor Stück. 3, 1.

διηγέομαι, erzählen. 8, 2.
* zeigen, sagen. 11, 3.

12, 3.

διηγησις, f. das Hersagen.
3, 1.

διημερεύω, ganze Tage
wo zu bringen. 8, 5.

δικαζόμενοι, processführ-
rende Partheyen. 26, 3.

διασηρίου, n. On wo
Ge-

Gericht gehalten wird.

11, 2.

δίκαιος, richtig, *ausgemacht.* 13, 1. * *glaubwürdig.* 5, 2.

δίκη, f. *ein Procesß.* 11, 2. 21, 1.

δίκην Φεύγων, ein Beklagter. 14, 1. * **δίκην διώκειν**, *klagen; als Kläger prozessiren.*

διονύσια, n. *das Bacchusfest.* 3, 3.

διορίζω, *beschreiben, bestimmen.* 11, 1.

διφάξω, *auffuchen, auflesen.* 10, 2.

διφθέρα, f. *ein ledernes Gewand.* 4, 4.

δόξα, f. *guter Name.* 9, 1. **δορυάδειος**, zu einer Gemse gehörig. 5, 4.

δόγμα, n. *eigentlich das Spiess.* 27, 1. zeigt es die Schwenkungen auf die rechte Seite an.

δραχμή, f. *eine Drachme; ohngefähr 3 Groschen.* 6, 4.

δρέπτανον, n. *eine Sichel.* 4, 3.

δυνατός, im Stande, vermögend. 2, 4. wird auch gebraucht wie **δεινός**. 6, 1.

δυσέντευκτος, ekelhaft, widerig. 19, 2.

δυστυχής, unglücklich. 8, 3.

δυσχερεῖς, f. *Unreinig-*

keit, schmutziges ekelhaftes Wesen. 19, 1.

δυσχερῆς, m. *ein garstiger schmutziger Mensch.* 19, 1.

δωμάτιον, n. *ein Schlafzimmer.* 13, 2.

E.

Ἐγγράφω, *einschreiben, aufnehmen.* 28, 1.

ἔγγυη, f. *Bürgschaft.* 12,

1. **ἔγγυητης**, n. *ein Bürge.* 18, 2.

ἔγκαλεω, *fich beklagen, beschweren.* 17, 3.

ἔγκριψώ, *einschlagen.* 4, 4.

* *einwärts biegen.* 11, 5.

ἔγκωμιον, n. *eine Lobrede* 3, 1.

ἔδρα, f. *der Hintere, das Gefäß.* 28, 3.

εἰδεχθῆς, häßlich. 28, 2.

εἰρω, *sagen, anmelden,* 24, 2.

εἰρωνεία, f. *Es fehlt uns im Deutschen an einem Ausdruck, der dies griechische Wort völlig erschöpft. Verstellung drückt es nicht ganz aus.*

εἰρων ist überhaupt ein Mensch, aus dem gar nicht klug zu werden ist; aus dessen Reden und Handlungen die Absicht nicht zu errathen ist, die er dabey hat. pr. 4, 1, 1.

εἰσάγω, hineinführen. 25, 5.
 εἰσειμι, hineingehen. 7, 3.
 * wird auch von processi-
 renden Partheyen ge-
 braucht, wenn sie ihre
 Sache dem Richter vor-
 tragen. 14, 1.
 εἰσπράττω, jemanden et-
 was abziehen, z. E. vom
 Lohn. 10, 2.
 εἰνβαλλω, jemanden etwas
 aus der Hand schlagen.
 19, 3.
 εἰδέχομαι, hoffen. 21, 4.
 εἰδίδωμι, ausstatten, ver-
 heyrathen. 22, 2. * wird
 auch von denen gebraucht
 die etwas machen lassen.
 z. E. bey Handwerkern.
 22, 2.
 εἰδύω, ausziehen. 25, 4.
 * wegwerfen. 16, 2.
 εἴκνορεω, abfegen. 22, 4.
 εἴλεγω, einsammeln, ein-
 stecken. 6, 1.
 εἴκπλήττομαι, staunen.
 1, 3. 4, 2.
 εἴκπλύνω, wird von den
 Färbern (fullonibus) der
 Alten gebraucht, die die
 Kleider ausweischen, und
 sie wieder auffärbten.
 22, 2.
 εἴκπωμα, n. ein Becher.
 18, 2.
 εἴτιθεμαι, auseinander
 setzen, erklären. pr. 2.
 εἴτριβω, abnutzen, un-

brauchbar machen. 21, 3.
 εἴλαια, f. ein Olive. 10, 2.
 εἴλαιον, n. Oel. 16, 4.
 εἴλαττων, ziemlich eng.
 23, 5. * weniger. 11, 5.
 * kleiner, entsetzlich klein.
 10, 4.
 εἴλεγχεσθαι, seines Irrthums
 überführt werden 13, 1.
 εἴλυχνον, n. ein Dacht.
 10, 3.
 εἴμβαλλω, nach einem Ziel-
 werfen. 9, 2. * vorwerfen,
 z. E. Futter. 4, 2. * verriegeln. 18, 1.
 εἴμπεσέω, πίπτω, darauf-
 fallen; wie im teutschen:
 als die Rede darauf fiel.
 2, 1.
 εἴμπόλημα, n. das gelöste
 Geld für verkauftie Waa-
 ren. 6, 4.
 εἴμφοβος, muthlos, feig.
 25, 1.
 εἴνθυμέομαι, wissen, sehen,
 merken. 2, 1.
 εἴτευξις, f. das Betragen
 im Umgange. 5, 1.
 εἴντυγχανω, zu jemanden
 kommen. 1, 2. * sehen.
 2, 2. * sprechen. 7, 1.
 εἴνυπνιον, n. ein Traum.
 25, 4.
 εἴμφαω, einweben, ein-
 würken. 5, 4.
 εἴξαγωγή, f. die Ausfuhr.
 23, 2.
 εἴξεγνος, einer, der et-
 was

- was in Abrede ist.* 18, 2.
εἰηγγυτής, m. einer, der eine Sache erklärt; hier scheint es ein Wahrjager zu seyn. 16, 2.
- εἴσομιντω**, abschreören, eidlisch darthun, daß man nicht habe vor Gericht kommen können. 6, 4.
- εἴπαντω**, anhören und Bescheid geben. 4, 3.
- εἴπανταγνώξω**, nöthigen, befehlen. 13, 1.
- εἴπεντεινειν τὸν λόγον**, das Gerücht sey schon überall bekannt; habe sich schon überall ausgebreitet. 8, 2.
- εἴπευχομαι**, Gelübde thun. 15, 3.
- εἴπεχω**, warten. 20, 1.
- εἴπιθαίνω**, hinzugehen. 16, 2.
- εἴπιθαλλω**, hinzuthun, fortfahren 8, 1. anziehen, anlegen. 2, 4.
- εἴπιθελος**, nachstellerisch hinterlistig. 1, 4.
- εἴπιγράφω**, eine Anschrift machen. 21, 3. 13, 3. * aufschreiben. 22, 1.
- εἴπιδεικνυμι**, anstellen, halten. z. E. Koncerte, Rednerübungen; daher **εἱπιδεῖξις** Uebungen, die in dieser, oder jener Wissenschaft angestellt werden. 5, 4.
- εἴπιδημέω**, sich als Frem-
- der an einem Orte aufhalten. 3, 2.
- εἴπιδοσις**, f. eine Geldcollekte, Beysteuer. 22, 1.
- εἴπιλημβάνω**, anfassen 4, 3. * jemanden Lügen strafen. 8, 2.
- εἴπιληπτος**, m. einer der die fallende Sucht hat. 16, 3.
- εἴπιμελεομαι**, etwas besorgen, bedienen. 24, 2. 12, 2. 26, 1.
- εἴπισηματίω**, ein Zeichen geben, zurufen. 2, 2.
- εἴπισκεπτομαι**, besehen. 18, 1. ~~20, 2.~~
- εἴπισαλμα**, n. ein Present. 5, 3.
- εἴπισαμαι**, kennen, wissen. 26, 1. 27, 3.
- εἴπισέλλω**, an jemanden schreiben. 24, 3.
- εἴπιτευξις**, f. die Gewohnheit, Betragen. 12, 1.
- εἴπιτηδεια**, n. pl. das Deputat. Das Mehl, oder Korn, was einem jeglichen Sklaven täglich zugemessen wurde. 4, 2. 11, 4. 5.
- εἴπιτηδεύω**, sich betragen, aufführen. pr. 2.
- εἴπιτηδευμα**, n. das Betragen, Lebensart. 8, 5.
- εἴπιτιθημι**, auflegen. 11, 4. * verachten, durchziehen,

- hen, etwas wider jemand haben. I, 1.
- ἐπιτίμαχός, schimpfen. 19, 4.
- ἐπιτίμησις, f. eine Klage. 17, 1.
- ἐπιφανῆς, deutlich, auf-fallend. II, 1.
- ἐπονειδισός, beleidigend. II, 1.
- ἐπος, n. Gedicht, Stelle aus einem Dichter. 26, 1.
- ἐρανίζω, einen Vorschuß erbetteln, entweder für einen andern, oder für sich selbst. I, 2.
- ἐρανός, ein Vorschuß, Bey-steuer, um einem armen Freund aufzuhelfen. 23, 4.
- ἐράω, lieben. ἐρωμένη, f. eine Maitresse, Buhlerinn. 12, 1.
- ἐργάζομαι, arbeiten. 4, 1.
- ἐργασία, f. Geschäft, Ge-werbe. 6, 2. 23, 1.
- ἐργασήγειον, n. eine Werkstatt. 6, 5. 8, 5.
- ἐργολάθος, m. ein Entrepreneur. 8, 1.
- ἐργον, n. Mühe, Arbeit. ἐργον ἐσι, man hat sei-ne Arbeit, Mühe. 3, 3. 25, 2. * eine Handlung. 6, 1.
- ἐργωδής, lästig, beschwer-lich. 6, 5.
- ἐρυνής, Merkur, der Gott des Handels und des Ge-winns, daher die Redens-
- art οὐνός ἐρυνής. Halb Part. II, 4.
- ἐρεύγω, aufstoßen, rülp-sen. II, 1.
- ἔτος, n. ein Jahr. pr.
- εὐγενής, von guter Her-kunft, wohlgeboren. 28, 1.
- εὐδοκιμέω, gelobt werden. 2, 1. 7, 4.
- εὐεργετέω, Wohlthaten er-zigen. 17, 3.
- εὐλυτος, bereit. 6, 5.
- εὐνοία, f. gute Gesinnung. 13, 1.
- εὐρυθμος, geschickt proportionirt. 2, 4.
- εὐρωτικός, schimmeln, ro-sten. 10, 4.
- ευσχήμων, wohlgesittet, rechtschaffen, tugendhaft. pr. 3
- εὐτρεπίζω, zurechtlegen h. l. einen Kranken in die Lage bringen, daß er trinken kann. 13, 2.
- εὐωχέω. jemanden gut be-wirthen, etwas gutes auf-tragen. in medio sichs wohl schmecken lassen. 9, 1. * im metaphorischen Ver-stande auftischen, i. e. jemanden etwas erzählen. Wir pflegen im deutschen zu sagen: ich will dir heute eine rechte Neuig-keit anfischen. 8, 1.
- ἐΦηβος, m. ein junger Mensch. 5, 3.
- ἐΦι-

ἐΦίζημι, siehe διάνοια.
εΦόδεύω, besuchen. 6, 4.
εΦόδιον, n. Reisegeld. 11, 3.
εχῖνος, m. eine blecherne
Canfel, worinnen Papiere
aufzuhalten werden 6, 4.
εχις, f. eine Otter. 1, 4.

Z.

Ζηλόω, etwas üben, sich
auf etwas fleißig legen.
P. 4.
ζητέω, suchen. 14, 2. 23, 5.
ζωγρέω, lebendig fangen.
8, 2. 2.
ζωμός. m. Suppe. Blut-
vergießen. 8, 2.
ζωρός, unvermischt, rein.
z. E. Wein der nicht
mit Wasser vermischt ist.
4, 2.

H.

Ηδεως, gern. 11, 1.
ηδονή, f. das Vergnügen.
5, 1.
ηθος, n. die Sitten, das
Betragen. 6, 1. * die
Miene. 8, 1.

- ηλίνος, wie viel? 23, 1.
ηλος, m. ein Nagel. 4, 4.
ημιολία, f. ein Raubschiff,
25, 1.

ημιωβόλιον, n. ein halber
Obolus 6, 4.

ηρίον, ηρίκη πόλαι, das
Leichenthor. 14, 4.

Θ.

Θάνατος, m. ein heimliches
Gemach. 14, 2.

Θάλαττα, f. das Meer.
3, 2.

Θαυμα, n. im plur. Ta-
schenpielereyen. 6, 2.

Θεα, f. eine Göttinn. 16, 2.

Θέα, f. ein Schauspiel. 11,
3. 5, 3. ein Schauplatz,
Parterre. 9, 2.

Θεάσματα, sehen, zuschauen.
2, 5.

Θεατρον, n. ein Schau-
platz. 2, 5. * die Zu-
schauer selbst. 11, 1.

Θεατρῶνται, pl. m. solche,
die Schauspiele veranstal-
teten. 11, 3.

Θεραπεῦω, heilen. 19, 1.
* pflegen. 25, 4.

Θεωρέω, sehen. 6, 2. im
pass. sehen lassen.

Θηριεύμα, verwildern, un-
heimbar werden. 19, 1.

Θηριώδης, wild, rauch,
zottig. 19, 2.

Θυηλημα, n. ein Opfer-
kuchen. 10, 3.

Θυέξ, f. eine Thür. 4, 3.

I.

Ιατρός, m. ein Arzte. 13, 3.
ιερεῖος

ἱέρεια, f. eine Priesterinn.
16, 3.
ἱερεῖον, n. ein Opferthier.
22, 2.
ἰανῶς, tüchtig, derb. 5, 1.
ἴλαρός, fröhlich. 17, 3.
ἴθματ, rosten. 10, 4.
ἰχθυοπωλεῖον, n. eine
Fischbude, ein Ort wo
Fische verkauft werden.
6, 4.

K.

Καθαιρέω, reinigen. im
pass. purgiren. 20, 2.
καθαιρίζω, reinigen. 16, 2.
καιρός, neu. 8, 1. 21, 2.
καιρός, m. die Zeit. ὑπέρ
τὸν καιρὸν, etwas das
zur unrechten Zeit ange-
bracht ist, etwas unge-
wöhnliches, übermäßiges
10, 1.
καπολογία, f. das Uebel-
reden, Verleumden. 28, 1.
καλλύνω, reinigen, aufse-
gen. 22, 3.
καλύμμα, n. eine Ma-
dratze. 20, 2.
καρύα, f. eine Nuß. 11, 2.
καρφολογέω, ablesen. 2, 2.
καταβαῖνω, herabgehen.
4, 1.
καταβάλλω τὸ ἥθος, eine
freundliche Miene anneh-
men. 8, 1.
καταγνώσκω, jemanden
nicht trauen. 1, 3.

κατάγω, *κατάγνυμι* zer-
brechen. 10, 2.
καταδεῆς, gering, schlecht.
pr. 3.
καταισχύω, verschimpfen.
27, 2.
κατακέιμαι, sich niederle-
gen. 18, 2.
καταλείπω, verlassen, zu-
rücklassen. 14, 2. 11, 3.
καταπονέω, jemanden be-
scherlich fallen, belästi-
gen. 8, 5.
καταρίουμαι, verfluchen.
15, 2.
κατάρρωμα, n. ein Streu-
lager. 22, 2. * das Ver-
deck auf den Schiffen.
κατατιθημι, baar bezah-
len. 18, 3. oder auch:
Pfand lassen.
καταφίλεω, küßen. 17, 1.
καταφρόνησις, f. Verach-
tung, Geringsschätzung.
9, 1.
καταχέω, ausgießen. 16, 2.
9, 3.
κατεχω, halten. 26, 1.
κατηρρέω, losziehen auf
jemanden. 12, 2.
καυματίζομαι, in der Fie-
berhitze liegen. 13, 2.
κεφαλεῖα, f. ποιεω, die
Summe ziehen. 4, 1.
24, 3. * τὸ κεφαλαιον,
endlich, überhaupt. 2, 5.
κεφαλή, f. der Kopf. 2, 2.
κῆλις, f. ein Flecken. 19, 2.
κῆπος

- οῆπος, m. ein Garten. 10, 2.
 οηρύττω, etwas öffentlich
 ausrufen. 6, 2.
 οιδυνεύω, im Gefahr seyn.
 25, 5.
 ολάδος, m. ein Zweig,
 Race. 21, 2.
 ολοπή, f. der Diebstahl.
 6, 2.
 ολύδων, m. das Wellen-
 schlagen des Meeres. 25, 1.
 οιοιέχιον, n. eine Geld-
 schatulle. 18, 2.
 οιονός, gemeinshaftlich. 11,
 4. 5, 2.
 οιρανός, m. Herr, Re-
 gent. 26, 1.
 οιλαιεία, f. die Schmeiche-
 ley. 2, 1.
 οιλαιεύω, schmeicheln.
 οίλαξ, m. ein Schmeichler.
 2, 1.
 οίλπος, m. Busen, Schoos.
 16, 4.
 οιμίζω, bringen, tragen.
 25, 5. 23, 1. 4, 4.
 οιπός, m. Müdigkeit. 14, 3.
 οιπτώ, zerschneiden. 10, 3.
 * klopfen. 4, 3.
 οέραξ, m. ein Rabe. ἀπαγ'
 ες οέρακας, geh zum
 Henker! 25, 4.
 οόρθαξ, m. Kordax eine
 Art wollüstigen Tanzes.
 6, 1.
 οερεῖον, m. eine Barbier-
 stube. 11, 3.
 οέστος, n., Macht, Ge-
- walt, Herrschaft. 8, 4.
 26, 1.
 οεαυγή, f. ein Geschrey.
 25, 3.
 οεωπώλης, m. ein Flei-
 scher. 9, 2.
 οηηπίς, f. οηηπίδες, Soh-
 len, deren sich die Alten
 statt der Schuhe bedien-
 ten, indem sie sie über
 den Fuß mit Riemen fest-
 banden. 2, 4.
 οειθή, f. Gerste. 9, 3.
 οείω, urtheilen, richten,
 entscheiden. 7, 5. 12, 2.
 οεονίς, f. eine Faser. 2, 2.
 οεοτέω, klatschen. 11, 1.
 19, 4.
 ουθερήτης, m. ein Steuer-
 mann. 22, 2.
 ουθεύω, ein Würffelbude
 halten. 6, 2.
 ουιέων, m. ein Kräuter-
 trank, Arzney. 4, 1.
 ούμιον, n. Kümmel. 10, 3.
 ουνάριον, n. ein Hünd-
 chen. 21, 2.
 ούπτω, niederschlagen, bü-
 cken. 24, 2.
 οωμάζω, schwärmen,
 schmausen. 12, 1.
- Λ.
- Λάθρα, heimlich. 1, 1.
 λακαιόν ύδωρ, Cysternen-
 wasser. 20, 3.
 λάμβανω, nehmen, be-
 ken.

kommen, ergreifen, machen; nach den verschiedenen substantivis die dabey stehen. 13, 3. 23,
 1. 19, 3. 7, 5. 12, 3.
λαμπρος, weiß. 21, 3.
λαυθάιω, verborgen seyn.
 4, 2.
λάχανον, n. Küchenkraut.
 20, 2. 22, 2.
λέγω, sagen, erzählen, zei-
 gen. 8, 1. 7, 5. 23, 2.
λειτεργέω, ein Amt ver-
 walten. 23, 4.
λειτεργία, f. ein öffentli-
 ches Amt im Staat. 23, 4.
λέπρα, f. der Aussatz.
 19, 1.
λέπτος, zart, mager,
 schmächtig. 26, 3.
λέχος, n. ein Wochenbette.
 16, 3.
λιθοκόλλητα ποτήρια, mit
 Edelgesteinen besetzte Ge-
 fäße. 23, 2.
λιπαρός, mit Oel besprengt.
 16, 1.
λογιζομαι, Rechnung ma-
 chen, halten mit jeman-
 den. 24, 2.
λογοποιέω, Mährchen er-
 finden, und sie ausbrei-
 ten. 8, 4.
λογιποιῶν, m. ein solcher,
 der das thut. 8, 1.
λοιδορέω, jemanden schmä-
 hen, schlecht von jeman-
 den sprechen, Verweise
 geben. 6, 1.

λοιδορία, f. Schmähfucht.
 6, 5.
λοιποί, die übrigen. 11, 1.
λοπάς, f. eine Schüssel.
 10, 2.
λύσματ, sich waschen. 28,
 3. 16, 4. 9, 4.
λυπρός, schlecht, gering.
 4, 3.
λυσιτελέω, nützlich seyn.
 10, 2.
λύχνος, m. eine Laterne.
 18, 2.

M.

μαγειρεῖον, n. eine Gar-
 kochbude. 6, 4.
μαγειρεύω, eine derglei-
 chen halten. 6, 2.
μαλακίζομαι, matt, müde
 werden. 1, 2.
μαλακῶς, delikat. 2, 4.
μάντις, m. ein Wahrsager.
 16, 3.
μαστιγίας, m. **μακός μαστι-**
γίας, ein Mensch der die
 Peitsche verdient; ein
 Taugenichts, 28, 2. ver-
 bero bey dem Terenz
 und Plautus.
μαστιγώω, peitschen. 12, 3.
μασχάλη, f. die Hölung
 unter der Schulter. 19, 2.
 ala, axilla.
μεμψιμοιρία, f. Unzufrie-
 denheit mit seinem Schick-
 sal; wenn man beständig
 klagt,

- klagt, ohne es Ursach zu haben. 17, 1.
- μεμψίμοιρος**, m. ein solcher. 17, 1.
- μεσοπορέω**, in der Mitte des Meers schiffen, da wo keine Klippen sind. 25, 1.
- μέσος**, mitten. 22, 1. 26, 2.
- μεταβάλλω**, verändern. 5, 3, 8, 2.
- μεταξέφω**, wegwenden. 11, 1.
- μεταφέρω**, wegbringen. 10, 2.
- μῆλον**, n. Obst. 11, 2.
- μικρολογία**, f. Fülligkeit. 10, 1.
- μικρολόγος**, m. ein Filz.
- μικροφιλότιμία**, f. Eitelkeit; wenn man in Kleinigkeiten etwas sucht. 21, 1.
- μικροφιλότιμος**, m. ein solcher Mensch.
- μισέω**, hassen. 28, 2.
- μισητος**, unaufrichtig. 26, 3.
- μισθός**, m. ev μισθῷ τὴν οἰνιαν σικεῖν, zur Mietthe wohnen. 23, 4.
- μισθώ**, miethen. 11, 2.
- 24, 2.
- μνᾶ**, f. eine Mine, eine griechische Münze. (hundert Drachmen gingen auf eine Mine) 11, 5.
- μνήμα**, n. ein Grabmal. 14, 3.
- μόνος**, allein. μόνον, nur. 26, 1.
- μόχλος**, m. ein Riegel. 18, 2.
- μυέω**, einweichen, initieren. 29, 1.
- μυῖα**, f. eine Fliege. 25, 4.
- μύρον**, n. eine Salbe. 4, 1.
- μυροπώλιον**, ein Laden, wo Salben verkauft werden. 11, 3.
- μυσήται**, n. die eleusinischen Geheimnisse. 3, 2.

N.

- Νέκρος**, m. ein Todter. 14, 3.
- νεόττικ**, n. eigentlich junge Hühner. hier braucht der Schmeichler das Diminutivum als etn Liebko-fungswort von den Kindern seines Gönners; wie wir etwa sagen: mein Hühnchen 2, 3.
- νῆφω**, nüchtern seyn. 6, 1.
- νικῶ**, siegen. 8, 4. 22, 1.

Z.

- Ξενίζω**, Fremde beherbergen. 20, 3.
- Ξενιον**, n. ein Geschenk das Gesandten gegeben wird. 11, 4.
- Ξενοδοχία**, f. Beherbergung der Fremden. 23, 4.

B.**O.**

O.

Ὀδός, m. ein Zahn. 5, 3.
οἰνεῖος, m. ein Hausgenosse,
Freund, Verwandter.
4, 1.

οἰκέτης, m. ein Sklav. 10,
2. 4, 1.

οἰκονομία, f. eigentlich die
Haushaltung. οἰκονομία
χρησθεῖ heift: seine
Sitten im Umgange äus-
fern. pr. 2.

οἰνόσιτος, einer der sich
selbst beköstigt. 22, 1.

οἰνοπωλέω, mit Wein han-
deln. 11, 3.

οἰνοχόος, m. ein Mund-
schenk. 19, 4.

οἰνογαχία, f. ein Staat wo
wenig nach der Regierung
streben. 26, 1.

ὅλος, ganz τὸ ὅλον, über-
haupt. 26, 1, 4. 40, 1

ὅμοιος, gleichfalls. pr. 1.
ὅμοτρόπος; gleichgesinnt.
26, 4.

οὐειροφείτης, m. ein Traum-
deuter. 16, 2

οὐομαξι, namentlich. 11, 2.

ὄνος, m. ein Esel. 4, 2.
ὄνυξ, m. ein Nagel am Fin-

ger. 19, 1.

οὐπλόμαχος, m. ein Fech-
ter. 5, 4.

ὄρεξις, f. Begierde. 21, 1.
ὄριξω, beschreiben. pr. 4.
7, 1.

օρμαθός, m. ein Bündel,
Stoß, z. E. Akten. 6, 4.

օρνιθοσιόπος, m. ein Au-
gur. 16, 2. 19, 3.

օρος, m. eine Beschreibung.
9, 1. 14, 1.

օροι, Grenzsteine, Rhine.
10, 2.

օρφεοτελέσης, ein Priester
des Orpheus, der Unter-
richt in den Geheimnissen
des Orpheus ertheilt.
16, 3.

օρχεομαι, tanzen. 6, 1.
12, 3. 15, 3.

օσημέραι, täglich 10, 2.

օσος, wie viel? 14, 4. pr. 2.

օστάν εἰς τὸν ζωμόν, ein
Markknochen. 9, 2.

ἢλαι, pl. f. Opfermehl.

Mola. 10, 3.

օφειλω, schuldig seyn. 17, 3.

օφειλοίτες, Schuldner.
18, 2. δίκην ὡφειληκώς

ἔγγύης, ein solcher der
für jemanden sich ver-
bürgt hat, und nun, da
der, für den er sich ver-
bürgt hat, nicht bezahlen
kann, selber dem Creditor
das Geld bezahlen muß.
12, 1.

օχεῖω, tragen. ὄχεισθαι
εἴπειππε, reiten. 27, 2.

օχλος, m. die Menge Volks,
Pöbel. 6, 3. 26, 2.

օψε, spät. 1, 2.

օψε

σύμαστης, einer der spät etwas lernt.

σύμαστιχ, f. spätes Lernen. 27, 1.

σύφον, n. Zukost, alles was man zum Brode ißt. 11, 5.

σύφονέω, für die Küche einzukaufen. ~~πατέρας~~ 9, 2.

Π.

Πάθησα, n. eine Leidenschaft. pr. 4.

παιδαγωγός, m. ein Hofmeister. 9, 2.

παιδαρίον, n. ein Sklav. 11, 4.

παιδεύω, unterrichten. pr. 1.

παιδική, f. Scherz, 11, 1.

παιδιόν, n. ein Kind. 10, 1.

παιζώ, sein Spiel treiben. 27, 2.

es wird dort von einem solchen gebraucht, der sich im Fechten an einer Statüe üben will, und das ist denn im Grunde weiter nichts, als daß er sein Spiel treibt; alle seine Uebungen werden fruchtlos seyn, weil die Statüe sich nicht wehren kann.

παῖς, m. ein Knabe, Sklav.

παλαιστική, f. eine Fechterschule. 5, 4 7, 3.

παλαιώ, kämpfen, ringen. 14, 3.

παλιλογία, f. ein andres Gerücht. 1, 4.

πανδοκεῖον, n. ein öffentliches Wirthshaus für Fremde.

πανδοκεύω, ein Wirthshaus halten. 6, 2.

πανηγυρίς, f. eine zusammengelaufne Menge Volks. 6, 3.

παντόποιος, ein unternehmender kühner Mensch. Waghals. 6, 1.

πάνυ, sehr. 8, 5.

πάππος, m. der Grossvater. 9, 1.

παραγγέλλω, kommandieren. 13, 2.

παραγίνομαι, ankommen. 1, 2. 8, 1. *ίνα παραγένηται, daß er zur Leiche komme; oder die Leiche besorgen helfe. 14, 2.

παραδειγμα, n. ein Beyspiel. pr. 3.

παραδειπνω, der Mahlzeit verlustig gehen. 8, 4.

παράδοξος, unglaublich, wunderbar. 1, 3.

παραθεασομαι, vergleichen. pr. 2.

παρανεθίσομαι, sich neben jemanden setzen. 3, 1.

παραπλέω, auffordern, rufen. 11, 2. 12, 1.

παραπέμπω; παραπέμπως ζωμός, aufgetragene Suppe. 20, 2.

παραπλεύσω, etwas mit Auf-

Aufmerksamkeit lesen, betrachten. u. s. w. pr. 4.
 παρεκκέω, aushorchen, abhorchen. 8, 3.
 παρελαμβάνω, zu Hilfe nehmen. 4, 3.
 παρελείπω, vorbeilassen, übergehen. 7, 3.
 παραμειω, bleiben. 2, 4.
 παραρρήγνυμι, zerrissen, abbrechen. Φωνή παρερρήγνυται, eine abgebrochene überschriene Stimme. 6, 4.
 παρασειω, mit den Händen schlanken. Wenn man heftig läuft, so pflegt man das gewöhnlich zu thun, daher heißtts auch in aller Eil aus allen Kräften von einem Orte weglaufen. 3, 3.
 παρασίτος, m. ein Lustigmacher, Schmarotzer. Beydes war gemeinlich in Einer Person beysammen.
 παραπιευάζομαι, bekleidet seyn 21, 3.
 παραπιευασμός, was etwas zuwege bringt. 5, 1.
 19, 1.
 παραπεφώ, aufnehmen, zurückschlagen, z. E. einen Mantel. 22, 4.
 παραπάττομαι, sich in Schlachtrordnung stellen. 13, 2.

παρατηρέω, beobachten. 7, 2.
 παρατίθημι, vorsetzen. 10, 3.
 παρατρέχω, über etwas weglaufen. 16, 1.
 παρειμι, übergehen. 4, 4.
 παρεμβαλλω κατηγορίαν, losziehen. 7, 4.
 παρέχομαι, vorbeigehen. 2, 3. * herau gehen. 2, 3.
 παρέχω, machen, verursachen exhibere. 15, 1.
 παριειμι, dabeystehen. 12, 3. 25, 3.
 πατερώος, väterlich, erblich. 23, 4.
 πεζομάχια, f. ein Gefecht zu Lande 8, 4.
 πειρῶ, versuchen, probieren. pr. 4, 4, 2.
 πελεκυς, m. ein Beilchen. 5, 2.
 πέμπω, schicken. 18, 1.
 15, 1.
 περιδέω, bebinden, umwinden. 2, 2.
 περιεργία, f. unnütze Geschäftigkeit. 13, 1.
 περιεργος, m. ein lästig geschäftiger Mensch. 25, 2.
 περιειδω, umhersehen 25, 2.
 περιῆημι, umherstehen. 13, 3.
 περιειμι, herumgehen. 5, 4.
 περιαθαίρω, reinigen. 6, 4.
 περιλαμβάνω ὅρω, etwas definiren. 5, 1. 20, 1.

- περιμένω, erwarten. 11, 2.
 - περιστία, f. Ueberfluß, Ver-
mögen. 22, 1.
 περιπατέω, herumspaziri-
ren gehn. 21, 2.
 περιπάτος, m. ein Spatzier-
gang. 12, 2.
 περιέσαιω, besprengen.
med. sich besprengen.
17, 1.
 περιπογγίζω, mit einem
Schwamm abwaschen.
29, 4.
 περίστασις, f. eine umstehen-
de Menge, Kreis. 8, 4.
 περιέλλω, bedecken. 2, 4.
 περιερέξαι, f. eine Taube.
5, 4.
 περιτρέχω, umherlaufen.
18, 1.
 πιθανός, wahrscheinlich.
23, 3.
 πιθανώς, mit einer treu-
herzigen Miene. 8, 3.
 πιθηκός, m. ein Affe. 5, 4.
 πικρός, bitter, hämisch, be-
leidigend. 2, 3.
 πίσσα, f. das Pech. 14, 4.
 πιστεύω, glauben, trauen.
1, 3.
 πλεισθνις, sehr oft. 5, 3.
 πλευρα, f. die Seite. 19, 2.
 πλήγη, f. ein Schlag. πλή-
γας λαμβάνειν, ge-
peitscht, geprügelt wer-
den. 12, 3.
 πλῆθος, n. die Menge.
7, 4.
- πλησιάζω, umgehen. 26, 2.
 πλοιή, f. zweydeutige Re-
de. 1, 4.
 πλώμος, schiffbar. 3, 2.
 πνεῦμα, n. der Wind 2, 2.
 ποιτικός, was etwas ver-
ursacht. 20, 2.
 πολεμικός, kriegerisch, was
zum Kriege gehört. πο-
λεμιὸν σημαῖ εἰν, das
Feldzeichen, Zeichen zum
Angrif geben. 25, 5.
 πολεμός, m. der Feind.
25, 2. 3, 4.
 πολιός, grau. 2, 2. nemlich
Haare.
 πολυκοιρανίη, f. die Herr-
schaft, Regierung vieler.
27, 1.
 πομπεύω, einen Aufzug
mit halten. 21, 2.
 πομπή, f. ein Fest. Feyer-
lichkeit. 26, 1.
 πονηρία, f. die Bosheit. 28, 2.
 ποππύζω, streicheln. 20, 1.
 πορεύ μαι, wegreisen, weg-
gehen. 2, 1.
 πορίζομαι, finden aufzu-
chen. 7, 2.
 ποροβοσκέω, ein Bordel
halten. 6, 2.
 πορέωθεν, in der Ferne.
5, 1.
 ποσειδεῶν, m. Neptun. 3, 3.
 ποτήριον, n. ein Becher.
19, 3. 20, 3.
 πότος, m. das Trinkgelag.
27, 1.
 B 3
- πράγμα,

- πράγμα,** n. eine Sache.
πράγματα μοι μὴ πάρεχε, falle mir nicht be-
 schwerlich. 15, 1.
- πράξις,** f. die Handlung,
 das Thun. 1, 1.
- πρέως,** gütig. 1, 1.
- προαιρέω,** etwas heraus-
 nehmen. 4, 2.
- προαποσέλλω,** voranschi-
 cken. 24, 2.
- προείδω,** in die Ferne se-
 hen. 22, 3.
- πρόθυμος,** bereit, willig.
 12, 2.
- προῖη,** umsonst. 6, 2. 11, 3.
- πρέσημι,** stehen. 11, 3.
- προνόλπ'ον,** n. der vor der
 Brust zusammen genom-
 mene Mantel. Weil der
 Mantel, den die Griechen
 trugen, sehr weit war, so
 gab er, wenn er zusam-
 men genommen wurde
 verschiedene Falten vor der
 Brust. 6, 4. 22, 2.
- προσανθάνω,** zulernen.
 7, 3.
- προμετωπίδιον,** n. eine Be-
 deckung der Stirn. Die
 Stirnhaut eines Ochsen,
 wo vermutlich noch die
 Hörner daran waren.
 21, 2.
- προοιμιάζομαι,** vorreden,
 eine Vorrede machen.
 pr. 4.
- προπέμπω,** begleiten, §, 1.
 7, 3.
- προτάγω,** herzuführen, 12.
 * aussetzen ans Land.
 25, 1. * in med. zu sich
 locken. 5, 2.
- προσχυρεύω,** grüßen. 5, 1.
- προδιηγέομαι,** erzählen.
 7, 4.
- προσδοκία,** f. Erregung
 der Erwartung. 23, 1.
- προσέιμι,** hinzugehen, an-
 kommen. 6, 3.
- προσεπιγράφω,** überdies
 noch hinzuschreiben. 13, 3.
- προσερυγγάνω,** aufstoßen,
 rülpfen. 9, 3.
- προσερχομαι,** hinzugehen,
 besuchen. 1, 1.
- προσέχομαι,** Gelübde
 thun. 16, 2.
- προσεχω,** auf etwas hören.
 16, 2.
- προσήιω,** ankommen. 17, 1.
- προσκαλέω,** herrufen. 6, 3.
 25, 2.
- προσκείμοι,** da seyn. pr. 2.
- προσκεφαλειον,** n. ein
 Kopfkissen. 25, 3.
- προσκοπέω,** spekuliren, re-
 cognosciren. 25, 2.
- προσκυνέω,** anbeten, ver-
 ehren. 16, 2.
- προσλαλέω,** jemanden an-
 reden. 7, 3. 11, 2. 19, 3.
- προσπατταλέυω,** an einen
 Stock aufhängen. 21, 2.
- προσπί-**

προσπίπτω, sich neigen.

2, 5.

προσποιέω, aufmerken. 1,
2. * sich stellen. 1, 2.

23, 4.

προσποίστις, f. ein Affektiv im Reden und Handlungen. 1, 1.

προσπτάλω, anstoßen. 15, 3.

πρόσπταισμα, n. die durch anstoßen abgeschnüdene Haut an den Fingern. 19, 2.

προσπτώ, ansäucken. 19, 4.

προστρέχω, hinlaufen. 8, 3.

προστάσσω, befehlen. 1, 2.

προστιθῆναι, hinzusetzen, hinzutun. 17, 2. 23, 3.

προσφέρω, hinzuführen. 25, 4. 2, 2.

προσφευτάω, sich aufhalten, immer an einem Ort seyn. 5, 3.

προσωπεῖον, n. eine Maske. 6, 1.

πρόσωπον, n. das Gesicht, die Miene. Physiognomie. 28, 2. 8, 2.

προτρέχω, voranlaufen. 2, 4.

προχωρέω, Eingang, Beyfall finden. 3, 1.

πρυτανεῖς, pl. m. die Prytanen. Eine Magistratswürde zu Athen. Sie waren gleichsam die Assessoren in den Gerichten und mußten dem Volk davon referiren. 21, 3.

πρῶτον, zuerst. pr. 4.

25, 3. 28, 1.

πυανεψών, m. der Name eines Monats, ohngefähr unser September; siehe auch ἀπτέρια. 3, 3.

πυκνός, oft. 16, 2.

πυνθ ξ, m. der Boden eines Gefäßes. 11, 5.

πυρέττω, am Fiber labieren. 12, 1.

πωγών, m. der Bart. 2, 2.

πωλέω, verkaufen. 10, 2.

P.

παφνίς, f. ein Rettich, Rübe. 11, 5.

ῥησίς, f. eine Stelle aus einem Dichter. 15, 3. 27, 1.

ῥήτωρ, m. ein Redner, Redekünstler. 7, 4.

ἔργεω, frieren. 2, 4.

ἔυγχος, n. die Schnautze. 4, 3.

ἔυπαινομαχ, schmutzig werden. 10, 4.

Σ.

Σαλπιγξ, m. ein Trompeter. 25, 4.

σαπρός, ranzig. 11, 4. 19, 3.

σημάτω, verriegeln. 8, 1.

siehe auch πολεμιός.

σημεῖον, n. ein Zeichen. 8, 2. 28, 3.

σίκνος, m. eine Gurke. 14, 3.

B 4 hier

hier werden frische ver-
standen, die sind natürli-
cher Weise im Winter
nicht zu haben.

σιτίζω, pappen, gekäueten
Speisen einem andern in
den Mund stecken. 20, 1.
σιτυδεια, Geträidetheurung.
23, 2.

σιτοποιός, f. eine Beckerin.
4, 2.

σιωπάω, schweigen. 2, 3.

σκέπτομαι, besuchen. 25, 5.

σκέυος, n. ein Geräth, Ge-
fäß. 10, 2.

σκηνή, f. eine Bude, La-
den. 23, 4. * ein Zelt.
25, 3. 4.

σκιλλα, f. eine Meerzvie-
bel. 16, 3.

σκολιός, krumm, schief.
5. 4.

σκυθρωπάξω, traurig aus-
sehen. 14, 2.

σκύλαξ, m. ein kleiner
Hund. 16, 3.

σκυτοδέψης, m. ein Ger-
ber. 16, 2.

σιωπτω, bons mots ma-
chen. 2, 3. in med be-
witzelt werden. 7, 5.

σοβέω, verscheuchen. 25,
4. * hören lassen, oft sa-
gen. 26, 2.

σπάθη, f. ein großer De-
gen. 25, 3.

σπένδω, eilen. 11, 2.

σπεδάξω, sich bemühen.

21, 1

σπεδή, f. Eifer, Einfertig-
keit. 25, 3.

στάδιον, n. ein Stadium.

Ein Raum von ohngefähr
135 Schritten. 18, 3.

σαθυός, n. die Wagscha-
le. 9, 2.

σέμικα, n. ein Kranz. 21,

2. * 10, 3. bedeutet es
vielleicht Wolle, in welcher
Bedeutung es hin und
wieder vorkommt.

σεφανέω, krönen, bekrän-
zen. 21, 3. 4.

σηλιδιον, n. ein kleines
Denkmal. 21, 3.

σοά, f. ein bedeckter Gang.
2, 1. 8, 4. 5.

σόμα, n. der Mund. 2, 3.

σφατηγέω, Anführer, Rä-
delshörer seyn. 6, 4.

σφατηγός, m. ein Feldherr.
13, 2.

σφατεόματ, im Kriege die-
nen. 23, 2.

σφατιώτης, m. ein Soldat.
8, 1. 28, 1.

σφέφειν, wackeln, eine Be-
wegung hin und her ma-
chen. 27, 3.

σφογγύλος, cylindrisch rund,
teres. 5, 4.

σφώμα, n. eine Decke, Ma-
dratze. 18, 4. 22, 2.

συγγενῆ αὐτοῖς ήματα,
Familien, Erbkrankheiten.

19, 1.

συγγνώμη, Verzeihung. 1,
1. 15, 2.

συγγράψω, beschreiben, ab-
handeln. pr. 2

συγκαθημα, in einer Ge-
sellschaft sitzen. 28, 3.

συγκρέω, zusammenhetzen.
12, 3.

σύκον, n. eine Feige. 5, 2.
συκοτραγέω, Feigen essen.
10, 2.

συκοφαντέω, angeben, an-
klagen. 23, 3.

συλλαβή, f. eine Sylbe.
6, 3.

συλλέγω, eisammeln. 22, 3.
συλλυπέομαι, bemitleiden.
1, 1.

σύμβολον, n. eine Marque,
Billet. 6, 2.

συμπαίζω, mitspielen. 5, 2.
συμπεριστεύτης, m. ein
Mitgesandter. 11, 3.

συμφωνέω, übereinkommen.
8, 2.

συναισθένομαι, Glück
wünschen. 11, 2.

συναρκέω, wegbringen, los
zu werden suchen. 3, 3.

συνδειπνέω, mitspeisen. 7, 5.
συνδειπνότες, Gäste.
10, 1.

συδικάζω, mit im Gerich-
te sitzen. 7, 5.

συδικησόμαι, sich von ei-
nem andern einen Auf-
trag geben lassen. 21,

σύνειμι, umgehen. pr. 3.

συνεπιλαμβάνομαι, mit
einstimmen, gut beischla-
gen. 28, 2.

συνέρχομαι, zusammenkom-
men. 26, 2.

συνήθης, m. ein Freund,
Vertrauter. 11, 2.

συνηχέω, wiederhallen, er-
tönen. 6, 5.

σύνθεσις, f. eine Erfindung,
Erdichtung. 8, 1.

συνθεωρέω, mit anschauen.
7, 5. * beobachten. pr. 2.

συνισημι, zusammenstehen.
7, 2.

συνεδριπόρος, m. ein Rei-
seg.fährte. 27, 2.

συντασσω, befehlen. 24,
2. 3.

συντερετίζω, akkompagni-
ren. 19, 4.

συνωνέομαι, beim Kauf ge-
genwärtig seyn. 2,

συσιτω, auszischen. 11, 1.

συσπιτέω, zusammenessen.
10, 1.

σφαιρισήριον, n. ein Platz
zum Ballspielen. 5, 4.

B 5 σχετ-

σχετλιάζω, klagen. 8, 3.
σχολιάζω, Zeit Muße ha-
ben. 16, 3.
σχολη, f. Muße. 3, 3.

T.

Ταῖνία, f. eine Krone. 22, 1.
ταλαιπωρεις, elend. 8, 3.
τάλαντον, n. ein Talent
von 60 Minen. 23, f.
3. 4. 5.
ταμεῖον, n. die Speisekam-
mer. 4, 2.
τάξις, f. die Beschaffenheit.
pr. 1.
ταριχοπωλεῖον, n. eine
Bude, wo eingesalzne
Speisen verkauft werden.
6, 4.
τάριχος, m. etwas Einge-
salznes. 4, 4.
τελέουμαι, eingeweihlt, ini-
tiirt werden. 16, 3.
τελευταω, sterben. 13, 3.
τελωνέω, Zolleinnehmer
seyn. 6, 2.
τεράξιος, etwas wunder-
bares, wunder was?
19, 2.
τέρπω, belustigen. 20, 3.
τεχνίτης, m. ein Künstler.
23, 2.
τίμιος, geehrt. εὐωχῆ τί-
μιε, iß mein bester.
9, 1.
τίτθη, f. eine Amme. 16,
3. 20, 1.

τίτυρος, m. ein Satyr, eine
Art Affen. 5, 4.
τόκος, m. die Zinsē 10, 3.
18, 2. *οι τόκι, das
aus der Waare gelöste
Geld. 6, 4.
τόμος, m. ein Theil. 12, 2.
τραγηματίζομαι, essen, na-
schen. 11, 2.
τρέχος, m. ein Bock. 4, 2.
τραγωδὸς, m. ein Tragö-
diendichter; es steht hier
statt τραγωδοποίος. νι-
κᾶν τραγ. den Preis als
Verfasser der besten Tra-
gödie erhalten. 22, 1.
τραῦμα, n. eine Wunde.
25, 5. 6.
τραυματίος, ein Verwun-
deteter. 25, 6. 7.
τριπερχέω, Schiffskapitän
seyn. 22, 2.
τριόδος, f. ein Scheideweg.
16, 1. 3.
τρίτος, der dritte, selb drey.
23, 2.
τρίχαλκον, n. eine kleine
Münze die etira drey
Pfennig betrug. 10, 2.
τρίχωμα, n. das Haar. 2, 2.
τύπος, m. Beschreibung.
τύπω λαβεῖν, beschrei-
ben. 1, 1.
τύχη, f. das Glück, Schick-
sat. 8, 3. 14, 2.
T.
Τύρος, feucht, naß. ἐν
ὑγρῷ ἐσιν η γλωττα,
die

- die Zunge ist ihm wohl
geschmiert. 7, 5.
- ὑδωρ, n. das Wasser. 20, 2.
* Regen. 3, 2.
- ὑμηττιον μέλι, hymetti-
ches Honig; es wurde
für das Beste bey dem
Griechen gehalten. 5, 3.
- ὑπαντάω, entgegengehen.
8, 1. 11, 1.
- ὑπειξις, t. die Niederge-
schlagenheit, Trägheit.
25, 1.
- ὑπερβολή, f. etwas außer-
ordentliches. ὡς οὐδ'
ὑπερβολὴν εὐημερεῖ,
dass er außerordentlich
glücklich sey. 21, 4.
- ὑπερημερία, f. die über den
gesetzten Termin verflossene
Zeit. ὑπερημ. πρέξαι,
die über den Termin auf-
senbleibenden Zinsen bey-
treiben. 10, 3.
- ὑπερφανία, f. der Hoch-
muth. 24, 1.
- ὑπερφανος, m. ein
Hochmüthiger.
- ὑποβάλλω, unterbrechen.
7, 1.
- ὑπόδημα, n. ein Schuh.
2, 4. 4, 1. 4.
- ὑποζυγια, n. pl. Lastvieh.
4, 2.
- ὑποκρίσομαι, wie ein
Kind stammeln. 20,
- ὑπολαμβάνω, glauben, mey-
nen. pr. 2.
- ὑπόληψις, f. der Argwohn.
18, 1.
- ὑπολυχμενος, barfuß. 10, 4.
- ὑπομένω, warten. 15, 3.
* leiden, ertragen. 3, 3.
7, 5.
- ὑπομιμησιω, sich erin-
nern. 7, 1. 9, 2.
- ὑπομνήματα, n. pl. schrift-
liche Denkmale. pr. 3.
- ὑπομονή, f. das Aushalten,
Ertragen. 6, 1.
- ὑποπειάσμαι, wohlfel kau-
fen. 11, 5.
- ὑποσεώνυμοι, unterlegen. 25,
ὑποτιθεθαι, sich vorsetzen.
pr. 4.
- ὑποφάνους, erscheinen.
4, 2.
- ὑποχωρήματα, n. pl. ex-
crements.
- ὑτεραία sc. ημέρα, der fol-
gende Tag. 9, 2.
- ὕω, regnen, Regen geben.
14, 4. 17, 1.

Φ.

- Φακῆ, f. eine Linse. 14, 3.
- Φεῦλος, böse, lasterhaft. pr. 2.
- Φειδωλία, f. die Sparsam-
keit. Φειδ. τ. διαΦ.
Sparsamkeit in nothwen-
digen Geldausgaben. 10, 1.
- Φθονεω, benciden. 17, 1.
- Φιλαρχία, f. Begierde nach
hohen Ehrenstellen. 26, 1.
- Φιλεω, küssen. 2, 3.

Φτ.

Φιλοτιμία, f. die Ehrbe-
gierde.

Φιλοπονία, f. Fleiß, Ar-
beitsamkeit. 27, 1.

Φοβέομαι, sich fürchten.
25, 6.

Φορτίου, n. eine Last. 11, 4.

Φυλάττω, bewachen. 4, 3.
med. sich hüten. 1, 4.

Φυλέτης, m. ein Zunftge-
nossen. 25, 4.

Φύσις, f. die Natur, na-
türliche Beschaffenheit.
pr. 2.

Φυτεύω, pflanzen, besäen.
2, 5.

Φωνή, f. die Stimme. 4, 1.

X.

Χαλεπός, schwer. 3, 2.
7, 5. 11, 1.

Χαλινίου, n. ein Wasser-
kessel. 9, 3.

Χαίλικος, von Erz. 21, 2.

χαλιοι, m. pl. eine Art
kleiner Münze. Achte
machten einen Obolus. 6, 2.

χάρις, f. der Dank. 9, 3.
17, 3.

χιτωνισκος, m. ein Unter-
kleid, Hemde. 25, 1.

χολή, f. die Galle. 20, 2.

χολινίου, n. ein Stück Ein-
geweide. 9, 2.

χορός, m. der Haufe der
Sänger und Tänzer bey
den Schauspielen. 6, 1.

χόρτος, m. Heu, Futter
für das Vieh. 4, 2.

χράω, leihen. 4, 3. 5, 4.
9, 3. * gebrauchen. 1, 3.
19, 3. 26, 2. siehe auch
οἰκονομία.

χρηματα, n. pl. Geld. 23, 1.

χρηματίζω, von ernsthaften
Sachen sprechen. 7, 2.

χρησιμος, nützlich. 7, 2. 9, 2.

χρησος, gut, rechtschaffen.
2, 3. 13, 3.

χρησμα, n. eine Salbe. 5, 3.

χρωννυω, verleihen. 10, 3.

χρως, m. die Haut. 10, 4.

χύτρα, f. ein Topf. 10, 2.

14, 3.

χωριον, n. ein Stück Landes.
4, 3.

Υ.

ψευδής, lügenhaft. 8, 1.

ψευδολογία, f. das Lügen-
machen. 8, 5.

ψυχρός, kalt. 20, 3. 28, 2.

Ω.

οἰδεῖον, n. ein Concertsal
zu Athen. 3, 2.

ωνητής, m. ein Käufer. 12, 2.

